

Celý rozhovor Carlsona s prezidentem Putinem v Moskvě

 tadesco.org/cely-rozhovor-carlsona-s-prezidentem-putinem-v-moskve/

datum: 9. 2. 2024

autor: tereza

čas na přečtení: 76 min.

Uveřejňujeme přepis celého rozhovoru Tuckera Carlsona s prezidentem Putinem. Přepis je velmi dlouhý, má 32 stran. Stáhnout si ho v PDF můžete ZDE.

Tucker: Následuje rozhovor s ruským prezidentem Vladimírem Putinem. Natočeno 6. února 2024 kolem 19. hodiny v budově za námi, což je samozřejmě Kreml. Rozhovor, jak uvidíte, když se na něj podíváte, se týká především probíhající války, války na Ukrajině, jak začala, co se děje a hlavně jak by mohla skončit. Než se na něj podíváte, jedna poznámka. Na začátku rozhovoru jsme se zeptali na tu nejzřejmější otázku, a to proč jste to udělal? Cítili jste ohrožení, bezprostřední fyzické ohrožení, a to je vaše zdůvodnění. A odpověď, kterou jsme dostali, nás šokovala.

Prezident Putin velmi dlouho, snad půl hodiny, vyprávěl o historii Ruska sahající až do osmého století. A upřímně řečeno, mysleli jsme si, že je to technika filibusteringu, a připadalo nám to nepříjemné a několikrát jsme ho přerušili a on odpověděl. Přerušování ho rozčilovalo. Ale nakonec jsme dospěli k závěru, ať to stojí, co to stojí, že to nebyla filibusterská technika. Rozhovor nebyl nijak časově omezen. Ukončili jsme ho po více než dvou hodinách. Místo toho nám to, co uvidíte, připadalo upřímné, ať už s tím souhlasíte, nebo ne.

Vladimír Putin se domnívá, že Rusko má historický nárok na části západní Ukrajiny. Takže podle našeho názoru bychom to v tomto světle měli vnímat jako upřímné vyjádření toho, co si myslí. A s tím je to tady.

Pane prezidente, děkuji vám. Dne 22. února 2022, když začal konflikt na Ukrajině, jste se obrátil na svou zemi v celonárodním projevu a řekl jste, že jednáte, protože jste dospěl k závěru, že Spojené státy prostřednictvím NATO mohou zahájit, cituji, překvapivý útok na naši zemi a příliš americkým uším to zní paranoidně. Řekněte nám, proč se domníváte, že by Spojené státy mohly znenadání udeřit na Rusko. Jak jste k tomu dospěl?

Vladimír Putin: Není to tak, že by se Amerika, Spojené státy chystaly překvapivě udeřit na Rusko. To jsem neřekl. Vedeme talk show, nebo seriózní rozhovor?

Tucker: Tady je citát. Děkuji. Je to ohromně vážný rozhovor.

Vladimír Putin: Protože vaše základní vzdělání je, pokud vím, historické.

Tucker: Ano.

Vladimír Putin: Takže pokud vám to nevadí, věnuji vám jen 30 vteřin nebo jednu minutu, abych vám dal krátký odkaz na historii, abych vám trochu přiblížil historické pozadí.

Tucker: Prosím.

Vladimír Putin: Podívejme se, kde začaly naše vztahy s Ukrajinou. Odkud se vzaly vztahy s Ukrajinou? Ruský stát se začal formovat jako centralizovaná státnost. A za rok vzniku ruského státu je považován rok 862. V roce 862 vznikl ruský stát. Když však novgorodští měšťané pozvali ke své vládě viranského knížete Rurika ze Skandinávie. V roce 1862 Rusko oslavilo 1000. výročí své státnosti. A v Novgorodě se nachází památník věnovaný 1000. výročí státu. V roce 882 se stal Rurikovým nástupcem kníže Oleg, který vlastně plnil roli regenta u Rurikova malého syna. Protože Rurik v té době již zemřel, přišel do Kyjeva. Vyhnal dva bratry, kteří zřejmě kdysi patřili k Rurikově družině. Rusko se tak začalo rozvíjet se dvěma centry moci Kyjevem a Novgorodem.

Dalším velmi významným datem v dějinách Ruska byl rok 988. Šlo o křest Ruska, kdy kníže Vladimír, Rurikův pravnuček, pokřtil Rusko a přijal pravoslavní nebo východní křesťanství. Od této doby začal posilovat centralizovaný ruský stát. Proč? Kvůli jednotnému území. Integrované hospodářské vazby. Jeden a tentýž jazyk. A po pokřtění Ruska, stejné víře a vládě knížete se začal utvářet centralizovaný ruský stát. Ještě ve středověku zavedl kníže Jaroslav Moudrý pořadí následnictví trůnu. Po jeho smrti se to však z různých důvodů zkomplikovalo. Trůn nepřecházel přímo z otce na nejstaršího syna, ale z knížete, který zemřel, na jeho bratra. Poté na jeho syny v různých liniích. To vše vedlo k roztříštěnosti a zániku Rusi jako jednotného státu. Na tom nebylo nic zvláštního.

Totéž se tehdy dělo v Evropě. Roztříštěný ruský stát se však stal snadnou kořistí říše, kterou předtím vytvořil Čingischán. Jeho nástupci, jmenovitě Batu chán, vyplenili a zničili téměř všechna města. Jižní část, mimochodem včetně Kyjeva a některých dalších měst, jednoduše ztratila nezávislost. Zatímco severní města si část své suverenity zachovala. Musela sice platit tribut hordě, ale podařilo se jim zachovat část své suverenity. A pak se začal formovat jednotný ruský stát s centrem v Moskvě.

Jižní část ruských zemí včetně Kyjeva začala postupně tíhnout k jinému magnetu, k centru, které vznikalo v Evropě. Tím bylo Litevské velkoknížectví, kterému se dokonce říkalo Litevské ruské knížectví, protože Rusové tvořili významnou část jeho obyvatelstva. Mluvili starým ruským jazykem a byli pravoslavní. Pak ale došlo ke sjednocení, ke spojení Litevského velkoknížectví a Polského království. O několik let později. Byla podepsána další unie, ale tentokrát již v náboženské oblasti, někteří pravoslavní kněží se podřídili papeži. Tyto země se tak staly součástí polsko-litevského státu.

Během několika desetiletí se Poláci zabývali kolonizací této části obyvatelstva. Zavedli tam jazyk, snažili se upevnit představu, že toto obyvatelstvo není tak docela ruské, že protože žije na okraji, jsou to Ukrajinci. Původně slovo Ukrajinec znamenalo, že dotyčný žije na okraji státu, na jeho okraji, nebo že vykonává pohraniční strážní službu. Neznamenal žádnou konkrétní etnickou skupinu. Takže poláci se snažili všemožnými způsoby kolonizovat tuto část ruských zemí a vlastně s ní zacházeli dost tvrdě, neřkuli krutě, to všechno vedlo k tomu, že tato část ruských zemí začala bojovat o svá práva. Psali dopisy do Varšavy, v nichž žádali, aby byla dodržována jejich práva a aby zde byli lidé pověřováni, a to i do Kyjeva.

Tucker: Promiňte. Mohl byste nám říct, v jakém období, ztrácím přehled, kde v historii se nacházíme, v polském útlaku Ukrajiny.

Vladimír Putin: Bylo to ve 13. století. Teď vám řeknu, co se stalo později. A uvedu data, aby nedošlo k záměně. A v roce 1654, dokonce o něco dříve v tomto roce. Lidé, kteří měli pod kontrolou moc nad tou částí ruské země, se obrátili na válku tak, opakují, s požadavkem, aby je poslali k vládcům ruského původu a pravoslavné víry. Ale Varšava jim neodpověděla a vlastně jejich požadavky odmítla, obrátili se na Moskvu, aby jim je Moskva odebrala. Abyste si nemysleli, že si vymýšlím. Dám vám tyto dokumenty.

Tucker: To nezní, jako byste si vymýšlel. A nejsem si jistý, proč to souvisí s tím, co se stalo před dvěma lety.

Vladimír Putin: Ale přesto jsou to dokumenty z archivů. Kopie. Tady jsou dopisy Bohdana Chmelnického, muže, který tehdy kontroloval moc v této části ruských zemí, která se dnes jmenuje Ukrajina. Psal do Varšavy a žádal, aby byla zachována jejich práva. A poté, co byl odmítnut, začal psát dopisy do Moskvy. Žádal, aby je vzal pod pevnou ruku moskevský car. Existují kopie těchto dokumentů. Ponechám je pro vaši dobrou paměť. Je tam i překlad do ruštiny. Do angličtiny je můžete přeložit později.

Ale Rusko by nesouhlasilo s jejich přijetím hned, předpokládalo by, že začne válka s Polskem. Přesto v roce 1654 ruský sněm složený z nejvyšších duchovních a statkářů v čele s carem, který byl reprezentativním orgánem moci starého ruského státu, rozhodl o připojení části starých ruských zemí k Moskevskému království. Podle očekávání začala válka s Polskem. Trvala 13 let a poté bylo v roce 1654 uzavřeno příměří. A o 32 let později byla myslím podepsána mírová smlouva s Polskem, kterou nazývali věčným mírem. A tyto země, celý levý břeh Dněpru včetně Kyjeva, připadly Rusku. A celý pravý břeh Dněpru zůstal Polsku. Za vlády Kateřiny Veliké Rusko získalo zpět všechny své historické země, včetně jihu a západu, to vše trvalo až do revoluce. Před 1. světovou válkou se rakouský generální štáb opíral o myšlenku ukrajinizace a začal aktivně prosazovat ideje Ukrajiny a ukrajinizace. Motiv byl zřejmý. Těsně před 1. světovou válkou chtěli oslabit potenciálního nepřítele a zajistit si příznivé podmínky v pohraničí. A tak myšlenku, která se objevila v Polsku, že lidé žijící na tomto území údajně nejsou ve skutečnosti Rusové, ale patří spíše ke zvláštnímu etniku, k Ukrajincům, začal propagovat rakouský generální štáb.

Již v 19. století se objevili teoretici volající po ukrajinské nezávislosti. Ti všichni však tvrdili, že Ukrajina by měla mít s Ruskem velmi dobré vztahy. Na tom také trvali. Po revoluci v roce 1917 se bolševici snažili obnovit státnost a začala občanská válka, včetně nepřátelství s Polskem. V roce 1921 byl vyhlášen mír s Polskem. A podle této smlouvy byl pravý břeh Dněpru opět vrácen Polsku. V roce 1939, poté co Polsko spolupracovalo s Hitlerem. Spolupracovalo s Hitlerem, ne, Hitler nabídl Polsku mír a smlouvu o přátelství.

Spojenectví, přičemž na oplátku požadoval, aby Polsko vrátilo Německu takzvaný Gdaňský koridor, který spojoval převážnou část Německa s Východním Pruskem a Königsbergem. Po první světové válce bylo toto území převedeno na Polsko. A místo Gdaňsku vzniklo město Gdansk. Hitler je požádal o jeho smírné předání, ale oni to odmítli. Samozřejmě i přesto s Hitlerem spolupracovali a společně se podíleli na rozdělení Československa.

Tucker: Ale mohu se zeptat, vy tvrdíte, že Ukrajina, určitě některé části Ukrajiny, východní Ukrajina je v podstatě Rusko už stovky let. Proč jste si ji prostě nevzal, když jste se před 24 lety stal prezidentem? Máte jaderné zbraně. Oni nemají. Je to vlastně vaše země. Proč jste tak dlouho čekali?

Vladimír Putin: Řeknu vám, že si pro to přijdu. Tento historický úvod se chýlí ke konci. Možná je nudný, ale vysvětluje mnoho věcí.

Tucker: Není to nuda. Jen si nejsem jistý, jak je to relevantní.

Vladimír Putin: Dobře, dobře. Jsem velmi potěšen, že to oceňujete. Děkuji. Takže před 2. světovou válkou Polsko spolupracovalo s Hitlerem. A přestože neustoupilo Hitlerovým požadavkům, přesto se spolu s Hitlerem podílelo na rozdělení Československa, protože Poláci nepředali Německu koridor k Gdaňsku a zašli příliš daleko, čímž Hitlera dotlačili k tomu, aby zahájil 2. světovou válku tím, že na ně zaútočil. Proč to bylo právě Polsko, proti komu 1. září 1939 začala válka? Polsko se ukázalo jako nekompromisní a Hitlerovi nezbylo nic jiného než začít realizovat své plány s Polskem. Sobieski. Mimochodem, SSSR, čel jsem nějaké archivní dokumenty, se zachoval velmi čestně a požádal Polsko o povolení tranzitu svých vojsk přes polské území na pomoc Československu. Ale tehdejší polský ministr zahraničí řekl, že pokud sovětská letadla přeletí nad Polskem, budou sestřelena nad územím Polska. To však nevádí. Důležité je, že válka začala a Polsko se stalo obětí politiky, kterou vedlo proti Československu. To podle známého paktu Molotov-Ribbentrop mělo část území včetně západní Ukrajiny připadnout Rusku, čímž Rusko, které se tehdy jmenovalo SSSR, získalo zpět své historické země. Po vítězství ve Velké vlastenecké válce, jak nazýváme 2. světovou válku, a všechna tato území byla nakonec zakotvena jako patřící Rusku, SSSR. Pokud jde o Polsko, to dostalo, zřejmě jako kompenzaci, země, které byly původně německé. Východní části Německa. Ty jsou nyní západními zeměmi Polska. Polsko samozřejmě získalo zpět přístup k Baltskému moři a Gdaňsku. Které opět dostalo svůj polský název. Takto se tedy situace vyvíjela. V roce 1922, kdy vznikl SSSR, začali bolševici budovat SSSR a založili sovětskou Ukrajinu, která předtím nikdy neexistovala.

Tucker: Správně.

Vladimír Putin: Stalin trval na tom, aby tyto republiky byly začleněny do SSSR jako autonomní celky. Zakladatel sovětského státu Lenin z nějakého nevysvětlitelného důvodu trval na tom, aby měly právo ze SSSR vystoupit. A opět z nějakých neznámých důvodů převedl do té nově vzniklé Ukrajinské sovětské republiky některé země i s lidmi, kteří tam žili, přestože se ty země nikdy nejmenovaly Ukrajina, a přesto se staly součástí té Ukrajinské sovětské republiky. K těmto zemím patřila i černomořská oblast, která byla přijata za Kateřiny Veliké a která neměla s Ukrajinou žádnou historickou souvislost. Dokonce i když půjdeme až do roku 1654, kdy se tyto země vrátily do Ruské říše. Toto území bylo velké jako 3 až 4 oblasti dnešní Ukrajiny, bez černomořské oblasti. To bylo zcela vyloučeno.

Tucker: V roce 1654.

Vladimír Putin: Přesně tak.

Tucker: Já jen, že máte zjevně encyklopedické znalosti o tomto regionu. Proč jste ale během prvních 22 let ve funkci prezidenta nepředložil tento argument, že Ukrajina není skutečnou zemí?

Vladimír Putin: Sovětský svaz dostal velké území, které mu nikdy nepatřilo, včetně oblasti Černého moře. V určitém okamžiku, kdy je Rusko dostalo jako výsledek rusko-tureckých válek, se jim říkalo Nové Rusko nebo jiné Rusko. Na tom však nezáleží. Důležité je, že Lenin, zakladatel sovětského státu, takto Ukrajinu založil. Po desetiletí se Ukrajinská sovětská republika vyvíjela jako součást SSSR. A z neznámých důvodů se opět bolševici zabývali ukrajinizací. Nebylo to jen proto, že sovětské vedení bylo z velké části složeno z lidí pocházejících z Ukrajiny. Spíše se to vysvětlovalo obecnou politikou indigenizace, kterou Sovětský svaz prováděl.

Totéž se dělo i v jiných sovětských republikách. Šlo o podporu národních jazyků a národních kultur, což v zásadě není špatné. Tak vznikla sovětská Ukrajina. Po 2. světové válce dostala Ukrajina kromě území, která před válkou patřila Polsku, i část území, která předtím patřila Maďarsku a Rumunsku. Rumunsku a Maďarsku tedy byla část jejich území odebrána a předána sovětské Ukrajině, a ta zůstala součástí Ukrajiny dodnes. V tomto smyslu tedy máme všechny důvody tvrdit, že Ukrajina je umělý stát, který byl utvořen podle Stalinovy vůle.

Tucker: Myslíte si, že Maďarsko má právo vzít si svou zemi zpět od Ukrajiny a že ostatní národy mají právo vrátit se ke svým hranicím z roku 1654?

Vladimír Putin: Nejsem si jistý, zda by se měli vrátit ke svým hranicím z roku 1654. Ale vzhledem ke Stalinově době, takzvanému Stalinovu režimu, který, jak mnozí tvrdí, zaznamenal četná porušení lidských práv a porušení práv jiných států. Dá se říci, že by si mohli nárokovat zpět tato svá území, a přitom na to neměli právo. Je to přinejmenším pochopitelné.

Tucker: Řekl jste Viktoru Orbánovi, že si může vzít část Ukrajiny?

Vladimír Putin: Nikdy. Nikdy jsem mu to neřekl. Ani jednou. Ani jsme o tom spolu nemluvili. Ale vlastně vím jistě, že Maďaři, kteří tam žijí, se chtěli vrátit do své historické země. Navíc bych se s vámi rád podělil o velmi zajímavou historku. Odbočím, je to osobní příběh. Někdy na začátku osmdesátých let jsem se vydal na cestu autem z tehdejšího Leningradu napříč Sovětským svazem přes Kyjev. Zastavil jsem se v Kyjevě a pak jsem jel na západní Ukrajinu. Jel jsem do města Beregovoy a všechny názvy měst a vesnic tam byly v ruštině a v jazyce, kterému jsem nerozuměl, v maďarštině, v ruštině a v maďarštině. Ne v ukrajinštině, v ruštině a v maďarštině. Projížděl jsem nějakou vesnicí a vedle domů seděli muži a měli na sobě černé třídílné obleky a černé cylindry. Ptal jsem se, jestli to nejsou nějakí baviči? Bylo mi řečeno, že ne, že to nejsou baviči, že jsou to Maďaři. Řekl jsem, co tady dělají? Co tím myslíte? Tohle je jejich země. Oni tady žijí. To bylo v době Sovětského svazu v osmdesátých letech. Zachovali si maďarský jazyk, maďarská jména a všechny své národní kroje. Jsou to Maďaři a cítí se být Maďary. A samozřejmě, když teď dochází k porušení.

Tucker: Myslím, že mnoho národů je rozrušeno kvůli Transylvánii, jak zřejmě víte. Ale mnoho národů se cítí frustrováno překreslenými hranicemi z válek 20. století a z válek starých tisíc let, z těch, které jste zmínil. Faktem ale je, že jste s tímto případem veřejně vystoupil až před dvěma lety, v únoru. A v té kauze, kterou jste předložil a kterou jsem si dnes přečetl, jste obšírně vysvětloval, že jste cítil fyzické ohrožení ze strany Západu v NATO, včetně potenciálně jaderného ohrožení. A to vás přimělo k tomuto kroku. Je to správná charakteristika toho, co jste řekl?

Vladimír Putin: Chápu, že mé dlouhé projevy pravděpodobně nespádají do žánru rozhovoru. Proto jsem se vás na začátku zeptal, zda půjde o seriózní rozhovor, nebo o show? Řekl jste, že vážný rozhovor. Tak mějte prosím strpení. Dostáváme se k bodu, kdy vznikla sovětská Ukrajina. Pak se v roce 1991 Sovětský svaz rozpadl a všechno, co Rusko Ukrajině velkoryse darovalo, si odneslo. Dostávám se k velmi důležitému bodu dnešního programu.

Tucker: Děkuji.

Vladimír Putin: Koneckonců rozpad Sovětského svazu fakticky iniciovalo ruské vedení. Nechápu, čím se ruské vedení tehdy řídilo, ale mám podezření, že mělo několik důvodů myslet si, že všechno bude v pořádku. Zprv si myslím, že tehdejší ruské vedení věřilo, že základy vztahů mezi Ruskem a Ukrajinou jsou vlastně společným jazykem. Více než 90 % tamního obyvatelstva mluvilo rusky. Rodinné vazby, každý třetí člověk tam měl nějaké rodinné nebo přátelské vazby. Společná kultura. Společná historie, konečně společná víra, soužití s jedním státem po staletí a hluboce propojené ekonomiky. To vše bylo tak zásadní. Všechny tyto prvky dohromady činí naše dobré vztahy nevyhnutelnými.

Druhý bod je velmi důležitý. Chci, abyste o něm jako americký občan a vaši diváci slyšeli. Bývalé ruské vedení předpokládalo, že Sovětský svaz přestal existovat, a proto již neexistují žádné ideologické dělící linie. Rusko dokonce dobrovolně a aktivně souhlasilo s rozpadem Sovětského svazu a věřilo, že to takzvaný civilizovaný Západ pochopí jako výzvu ke spolupráci a přidružení. To Rusko očekávalo jak od Spojených států, tak od tohoto tzv. kolektivního Západu jako celku.

Existovali chytří lidé, mimo jiné v Německu Egon Bahr, významný politik sociálnědemokratické strany, který ve svých osobních rozhovorech se sovětským vedením na pokraji rozpadu Sovětského svazu trval na tom, že vědí, že v Evropě je třeba vytvořit bezpečnostní systémy. Pomoc by měla být poskytnuta sjednocenému Německu, ale měl by být vytvořen i nový systém, který by zahrnoval Spojené státy, Kanadu, Rusko a další střeoevropské země. NATO se však nemusí rozšiřovat. To je to, co řekl. Pokud by se NATO rozšířilo, bylo by vše stejné jako za studené války, jen blíže k hranicím Ruska. To je vše. Byl to moudrý starý muž, ale nikdo ho neposlouchal. Vlastně se jednou rozzlobil. Jestli, řekl, mě nebudete poslouchat, už nikdy nevkročím do Moskvy. Všechno se stalo přesně tak, jak řekl.

Tucker: Samozřejmě se to splnilo. A já i vy jsme se o tom mnohokrát zmínili. Myslím, že je to správná poznámka. A mnozí v Americe si mysleli, že vztahy mezi Ruskem a Spojenými státy budou po rozpadu Sovětského svazu a konci studené války v pořádku, stal se opak. Ale nikdy jste nevysvětlil, proč si myslíte, že se to stalo, kromě toho, že Západ se bojí silného Ruska. Ale máme silnou Čínu, které se Západ zřejmě příliš nebojí. Co myslíte, že o Rusku přesvědčilo politiky, že ho musí zničit?

Vladimír Putin: Západ se bojí silné Číny více než silného Ruska, protože Rusko získalo 150 milionů lidí a Čína má 1,5 miliardy obyvatel. A její ekonomika roste skokově, tedy o 5 % ročně. Dříve to bylo ještě více, ale Číně to stačí. Jak kdysi řekl Bismarck, nejdůležitější jsou potenciály. Potenciál Číny je obrovský. Z hlediska parity kupní síly a velikosti ekonomiky je to dnes největší ekonomika na světě. Již poměrně dávno předstihla Spojené státy a roste rychlým tempem.

Nebavme se o tom, kdo se koho bojí. Neuvažujme v těchto termínech. A zabývejme se tím, že po roce 1991, kdy Rusko očekávalo, že bude přijato do bratrské rodiny civilizovaných národů, se nic takového nestalo. Podvedli jste nás. Nemyslím vás osobně, když říkám vás. Mluvím samozřejmě o Spojených státech. Slibem bylo, že se NATO nebude rozšiřovat na východ. Ale stalo se to pětkrát. Proběhlo pět vln rozšiřování. To všechno jsme tolerovali. Snažili jsme se je přesvědčit. Říkali jsme, prosím, nedělejte to. My jsme teď stejní buržuazisti jako vy. Jsme tržní ekonomika a není tu žádná moc komunistické strany. Pojdme vyjednávat. Navíc jsem to už dříve řekl i veřejně. Byl okamžik, kdy mezi námi začala narůstat určitá roztržka. Předtím přijel Jelcin do Spojených států. Vzpomeňte si, jak mluvil v Kongresu a říkal dobrá slova: Bůh žehnej Americe. Všechno, co řekl, byly signály, pusťte nás dovnitř. Vzpomeňte si na vývoj v Jugoslávii předtím, Jelcin byl zahrnován chválou. Jakmile začal vývoj v Jugoslávii, zvedl hlas na

podporu Srbů. A my jsme nemohli nezvednout hlas na obranu Srbů. Chápu, že tam probíhaly složité procesy. Já ano, ale Rusko nemohlo nezvednout hlas na podporu Srbů, protože Srbové jsou také zvláštní a nám blízký národ, s pravoslavnou kulturou a tak dále. Je to národ, který po generace tolik trpěl. No, bez ohledu na to. Důležité je, že Jelcin vyjádřil svou podporu. Co udělaly Spojené státy? V rozporu s mezinárodním právem a Chartou OSN začaly bombardovat Bělehrad. Byly to Spojené státy, které vypustili džina z láhve.

Navíc, když Rusko protestovalo a vyjádřilo svou nelibost, co bylo řečeno? Charta OSN a mezinárodní právo zastaraly. Nyní se každý odvolává na mezinárodní právo, ale tehdy se začalo říkat, že vše je zastaralé. Všechno se muselo změnit. Některé věci je skutečně třeba změnit, protože se změnil poměr sil. To je pravda, ale ne tímto způsobem. Jelcin byl okamžitě vláčen bahnem, obviňován z alkoholismu, z toho, že ničemu nerozumí, že nic neví. Ujišťuji vás, že rozuměl všemu.

No a já jsem se stal prezidentem v roce 2000. Říkal jsem si, dobře, jugoslávská otázka skončila, ale měli bychom se pokusit obnovit vztahy. Znovu otevřeme dveře, kterými se Rusko snažilo projít. A navíc jsem to řekl veřejně, mohu to zopakovat. Na setkání tady v Kremlu s odcházejícím prezidentem Billem Clintonem, tady ve vedlejší místnosti, jsem mu řekl, zeptal jsem se ho: „Bille, myslíš, že kdyby Rusko požádalo o vstup do NATO, myslíš, že by se to stalo?“. Najednou řekl: „Víte, to je zajímavé. Myslím, že ano.“ Ale večer, když jsme se sešli na večeři, řekl, a to je pravda: „Víte, mluvil jsem se svým týmem, ne, teď to není možné.“ Můžete se ho zeptat. Myslím, že se bude dívat na náš rozhovor, potvrdí to. Kdyby se to nestalo, nic takového bych neřekl. Dobře, tak teď už to nejde.

Tucker: Byl jste upřímný? Vstoupil byste do NATO?

Vladimír Putin: Podívejte, položil jsem otázku, zda je to možné, nebo ne. A dostal jsem odpověď, že ne. Pokud jsem byl neupřímný ve své touze zjistit, jaká je pozice vedení.....

Tucker: Ale kdyby řekl ano, vstoupil byste do NATO?

Vladimír Putin: Kdyby řekl ano, proces sbližování by začal a nakonec by k němu mohlo dojít, pokud bychom viděli upřímné přání ze strany našich partnerů. Ale to se nestalo. No, ne znamená ne, dobře, fajn.

Tucker: Proč myslíte, že je to tak? Jen abychom se dostali k motivu. Víím, že jste kvůli tomu zjevně zahořklý. Chápu to. Ale proč myslíte, že vás Západ tehdy odmítl? Proč to nepřátelství? Proč konec studené války vztahy nenapravil? Čím je to z vašeho pohledu motivováno?

Vladimír Putin: Řekl jste, že jsem byl kvůli odpovědi rozhořčen. Ne, to není hořkost. Je to jen konstatování skutečnosti. Nejsme nevěsta a ženich, hořkost, zášť, o takové věci za takových okolností nejde. Jen jsme si uvědomili, že tam nejsme vítáni, to je vše. Dobře, fajn. Ale budujme vztahy jiným způsobem. Hledejme společnou řeč jinde. Proč jsme se setkali s tak negativní reakcí, na to byste se měli zeptat svých vedoucích představitelů. Mohu jen hádat proč, příliš velká země, s vlastním názorem a tak dále. A Spojené státy, viděl jsem, jak se řeší problémy v NATO.

Teď vám uvedu další příklad týkající se Ukrajiny. Vedení USA vyvíjí nátlak a všichni členové NATO poslušně hlasují. I když se jim něco nelíbí. Nyní vám řeknu, co se v tomto ohledu stalo s Ukrajinou v roce 2008. I když se o tom mluví, neotevřu tajemství, abych vám řekl něco nového, nicméně poté se snažíme budovat vztahy různými způsoby. Například události na Blízkém východě, v Iráku, vztahy se Spojenými státy jsme budovali velmi měkce, obezřetně, opatrně. Opakovaně jsem nastoloval otázku, že Spojené státy by neměly podporovat separatismus nebo terorismus na severním Kavkaze. Ale ony v tom přesto pokračují. A ze Spojených států a jejich satelitů přicházela pro teroristické skupiny na Kavkaze politická podpora, informační podpora, finanční podpora, dokonce i vojenská podpora. Jednou jsem tuto otázku nadnesl svému kolegovi, rovněž prezidentovi Spojených států. Řekl, že to není možné. Máte nějaký důkaz? Řekl jsem, že ano, že jsem byl na tento rozhovor připraven a že jsem mu ten důkaz o motivu předložil. On se na něj podíval a víte, co řekl? Omlouvám se, ale tak to bylo. Budu citovat, řekl: „No, já jim nakopu zadek.“ To je pravda. Čekali jsme a čekali na nějakou odpověď. Žádná odpověď nepřišla. Řekl jsem řediteli FSB: Napište to CIA“. Jaký je výsledek rozhovoru s prezidentem? Napsal jednou, dvakrát. A pak jsme dostali odpověď. Odpověď máme v archivu. CIA odpověděla: Pracovali jsme s opozicí v Rusku. Jsme přesvědčeni, že je to správné, a budeme v tom pokračovat“. Je to prostě směšné. No, dobře. Uvědomili jsme si, že to nepřípadá v úvahu.

Tucker: Síly, které jsou proti vám? Takže říkáte, že CIA se snaží svrhnout vaši vládu?

Vladimír Putin: Samozřejmě, že v tomto konkrétním případě měli na mysli separatisty, teroristy, kteří s námi bojovali na Kavkaze. To jsou ti, kterým říkají opozice. To je druhý bod. Třetí moment je velmi důležitý, je to moment, kdy na začátku vznikl americký systém protiraketové obrany. Dlouho jsme Spojené státy přesvědčovali, aby to nedělaly. Navíc poté, co byl pozván otec Bushe juniora na návštěvu k němu na oceán. Měl jsem velmi vážný rozhovor s prezidentem Bushem a jeho týmem. Navrhl jsem, aby Spojené státy, Rusko a Evropa společně vytvořily systém protiraketové obrany, o němž se domníváme, že pokud bude vytvořen, jednostranně ohrožuje naši bezpečnost. Navzdory tomu, že Spojené státy oficiálně prohlásily, že je vytvářen proti raketové hrozbě ze strany Íránu. Tím bylo rozmístění systému protiraketové obrany zdůvodněno. Navrhl jsem spolupráci: Rusko, Spojené státy a Evropa. Řekli, že je to velmi zajímavé. Zeptali se mě: „Myslíte to vážně?“. Odpověděl jsem: „Rozhodně.“

Tucker: Mohu se zeptat, který rok to byl?

Vladimír Putin: Nepamatuji si. To se dá snadno zjistit na internetu. Když jsem byl v USA na pozvání Bushe staršího. Ještě snadnější je dozvědět se to od někoho, o kom vám budu vyprávět. Bylo mi řečeno, že je to velmi zajímavé. Řekl jsem: „Jen si představte, že bychom takovou globální strategickou bezpečnostní výzvu vyřešili společně. Svět by se změnil. Pravděpodobně budeme mít spory, pravděpodobně ekonomické a dokonce i politické. Ale mohli bychom drasticky změnit situaci ve světě.“ To se mi líbilo. Řekl: „Ano, a zeptal se: „To myslíte vážně? Odpovídám, že samozřejmě. „Musíme o tom přemýšlet.“ Řekl jsem: „Pokračujte, prosím“. Pak přišel ministr obrany Gates, bývalý ředitel CIA a ministryně zahraničí Riceová sem do tohoto kabinetu, přímo sem k tomuto stolu. Seděli na tomto stole. Já, ministr zahraničí, ruský ministr obrany na téhle straně. Řekli mi, ano, přemýšleli jsme o tom. Souhlasíme. Já jsem řekl: „Díky bohu, skvělé“. „Ale s nějakými výjimkami.“

Tucker: Dvakrát jste popsal, jak američtí prezidenti přijímají rozhodnutí a jak je jejich šéfové podkopávají. Takže to zní, jako byste popisoval systém, který není řízen lidmi, kteří jsou zvoleni, jak říkáte.

Vladimír Putin: Přesně tak, přesně tak. A pak nám prostě řekli, abychom se ztratili. Nebudu vám říkat podrobnosti, protože si myslím, že to není správné. Koneckonců to byl důvěrný rozhovor, ale náš návrh byl odmítnut. To je fakt. Právě tehdy jsem řekl: „Podívejte se, ale pak budeme nuceni přijmout protipatření. Vytvoříme takové úderné systémy, které určitě překonají systémy protiraketové obrany. Odpověď zněla: „My to neděláme proti vám a vy si dělejte, co chcete. Za předpokladu, že to není proti nám, ne proti Spojeným státům. Řekl jsem: „Dobře“. Velmi dobře. Tak to šlo dál.

A my jsme vytvořili hypersonické systémy s mezikontinentálním doletem a pokračujeme v jejich vývoji. Nyní jsme ve vývoji hypersonických úderných systémů přede všemi, před Spojenými státy i ostatními zeměmi. A každý den je zdokonalujeme. Ale nebyli jsme to my. Navrhli jsme jít jinou cestou a byli jsme zatlačeni zpět.

Nyní k rozšiřování NATO na východ. No, bylo nám slíbeno, že NATO na východ nepůjde, ani o píd' na východ, jak nám bylo řečeno. A co pak? Řekli, no, není to zakotveno na papíře, tak se rozšíříme. Takže proběhlo pět vln rozšiřování. Pobaltské státy, celá východní Evropa a tak dále. A teď se dostávám k tomu hlavnímu. Přišli na Ukrajinu. Nakonec v roce 2008 na summitu v Bukurešti prohlásili, že dveře pro vstup Ukrajiny a Gruzie do NATO jsou otevřené.

A teď o tom, jak se tam rozhoduje. Německo, Francie se zdály být proti, stejně jako některé další evropské země. Ale pak, jak se později ukázalo, prezident Bush a on je takový tvrdý chlap, tvrdý politik, jak mi bylo později řečeno, vyvinul na nás tlak a my jsme museli souhlasit. Je to směšné. Je to jako v mateřské školce. Kde jsou ty záruky? Co je to za mateřskou školku? Co je to za lidi? Co jsou zač? Vidíte, byli pod tlakem. Souhlasí. A pak řeknou, že Ukrajina nebude v NATO. Víte, já říkám, že nevím. Víím, že jste v roce 2008 souhlasili. Proč nebudete souhlasit v budoucnu? No, oni na nás tlačili, tak říkám, proč na vás nebudou tlačit zítra a vy nebudete souhlasit znovu? No. Je to nesmyslné. S kým se dá mluvit? Já tomu prostě nerozumím. Jsme připraveni si promluvit. Ale s kým? Kde jsou záruky? Žádné. Takže začali rozvíjet území Ukrajiny. Co je tam? Řekl jsem vám pozadí, jak se toto území rozvíjí.

Jaké vztahy? Byly s Ruskem. Každý druhý nebo třetí člověk tam měl vždycky nějaké vazby na Rusko. A během voleb na již samostatné suverénní Ukrajině, která získala nezávislost v důsledku vyhlášení nezávislosti. A mimochodem se tam píše, že Ukrajina je neutrální stát. A v roce 2008 se jí najednou otevřely dveře nebo brány do NATO. Ale no tak. Takhle jsme se přece nedohodli. Teď všichni prezidenti, kteří se na Ukrajině dostali k moci, tak či onak spoléhali na voliče s dobrým vztahem k Rusku. To je jihovýchod Ukrajiny. To je velký počet lidí. A bylo velmi obtížné přesvědčit tento elektorát, který měl kladný vztah k Rusku. K moci se dostal Viktor Janukovyč. A jak, když poprvé vyhrál, po prezidentu Kučmovi, zorganizovali třetí kolo, které není stanoveno v ukrajinské ústavě. To je státní převrat. Jen si představte, že by se někomu ve Spojených státech nelíbil výsledek.....

Tucker: V roce 2014?

Vladimír Putin: Ne, to bylo předtím. Po prezidentu Kučmovi vyhrál volby Viktor Janukovyč. Jeho odpůrci však toto vítězství neuznali. USA podpořily opozici a bylo naplánováno třetí kolo. Ale co to je? Tohle je státní převrat. USA ho podpořily a k moci se dostal vítěz třetího kola. Představte si, že by se v USA někomu něco nelíbilo a uspořádalo se třetí kolo voleb, které americká ústava nepředpokládá. Přesto se to na Ukrajině stalo. Dobře.

K moci se dostal Viktor Juščenko, který byl považován za prozápadního politika, ale fajn, i s ním jsme si vybudovali vztahy. Přijížděl do Moskvy s návštěvami. My jsme navštívili Kyjev. Já jsem ho také navštívil, setkali jsme se v neformálním prostředí. Pokud je prozápadní, budiž. Je to v pořádku. Ať lidé dělají svou práci. Situace se měla vyvinout uvnitř nezávislé Ukrajiny sama v důsledku Kučmova vedení. Situace se zhoršila a k moci se dostal Viktor Janukovyč. Možná to nebyl nejlepší prezident a politik, nevím. Nechci se pouštět do hodnocení. Nicméně přišla otázka přidružení k EU. Vždy jsme se k tomu přikláněli. Jak je libo. Ale když jsme si přečetli asociační smlouvu, ukázalo se, že je to pro nás problém, protože jsme měli zónu volného obchodu a otevřené celní hranice s Ukrajinou, která v rámci této asociace musela otevřít své hranice pro Evropu, což by vedlo k zaplavení našeho trhu. Ale my jsme řekli: ne, to nebude fungovat. Zavřeme naše hranice s Ukrajinou, pak to znamená celní hranici. Janukovyč začal počítat, kolik Ukrajina získá, kolik ztratí, a řekl svým evropským partnerům: Potřebuji více času na rozmyšlenou, než to podepíšu. V okamžiku, kdy to řekl, začala opozice podnikat destruktivní kroky, které Západ podporoval. Vše dospělo k Majdanu a převratu na Ukrajině.

Tucker: Takže obchodoval více s Ruskem než s EU?

Vladimír Putin: Samozřejmě. Nejde ani tak o objem obchodu, i když z velké části ano. Je to otázka velikosti spolupráce, na které byla založena celá ukrajinská ekonomika. A velikost spolupráce mezi podniky byla velmi těsná už od dob Sovětského svazu. Ano. Jeden podnik tam vyráběl komponenty, které se montovaly jak v Rusku, tak na Ukrajině a naopak. Bývaly to velmi úzké vazby. Byl spáchán státní převrat. I když se teď nebudu pouštět do podrobností, protože to považuji za nevhodné.

USA nám řekly, uklidněte Janukovyče a my uklidníme opozici. Nechte situaci, ať se vyvine. Podle scénáře politického urovnání. My jsme řekli, dobře, souhlasíme, udělejme to takhle. Jak Američané požadovali, Janukovyč nepoužil ani ozbrojené síly, ani policii. Přesto ozbrojená opozice spáchala v Kyjevě převrat. Co to má znamenat? Kdo si myslíte, že jste? Chtěl jsem se zeptat tehdejšího vedení USA.

Tucker: S podporou koho?

Vladimír Putin: S podporou CIA, ke které jste se chtěl svého času připojit, jak jsem pochopil. Měli bychom děkovat Bohu, že vás tam nepustili. I když je to seriózní organizace, tomu rozumím. Můj bývalý je věčko v tom smyslu, že jsem sloužil na Prvním hlavním ředitelství, zpravodajské službě Sovětského svazu. Vždycky to byli naši protivníci. Práce je práce. Technicky vzato dělali všechno správně. Dosáhli svého cíle, kterým byla změna vlády. Z politického hlediska to však byla kolosální chyba. Jistě to byl chybný odhad politického vedení. Měli předvídat, v co se to vyvine. V roce 2008 se tedy Ukrajině otevřely dveře NATO. V roce 2014 došlo k převratu. Začali pronásledovat ty, kteří puč nepřijali. A byl to skutečně převrat. Vytvořili hrozbu pro Krym, který jsme museli vzít pod svou ochranu.

V roce 2014 zahájili válku v Donbasu s použitím letadel a dělostřelectva proti civilistům. Tehdy to všechno začalo. Existuje video, na kterém letadla útočí na Doněck shora. Zahájili rozsáhlou vojenskou operaci. Pak další. Když neuspěly, začaly připravovat další. To vše na pozadí vojenského rozvoje tohoto území a otevření dveří NATO. Jak bychom mohli nevyjádřit znepokojení nad tím, co se děje? Z naší strany by to

byla zaviněná nedbalost. Tak by to bylo. Jde jen o to, že nás politické vedení USA dotlačilo k hranici, kterou jsme nemohli překročit, protože by to mohlo zničit samotné Rusko. Kromě toho jsme nemohli opustit naše bratry ve víře. Vlastně jen část ruského lidu tváří v tvář této „válečné mašinérii“.

Tucker: Takže to bylo osm let před začátkem současného konfliktu. Co pro vás bylo spouštěčem? Jaký byl ten okamžik, kdy jste se rozhodl, že to musíte udělat?

Vladimír Putin: Původně konflikt vyprovokoval převrat na Ukrajině. Mimochodem, tehdy se spojili zástupci tří evropských zemí Německo, Polsko a Francie, kteří byli garanty podepsané dohody mezi Janukovyčovou vládou a opozicí. Podepsali ji jako garanti. Přesto opozice spáchala puč a všechny tyto země se tvářily, že si nepamatují, že byly garanty mírového urovnání. Prostě to hned hodily na zem. A nikdo si na to nevzpomíná. Nevím, jestli USA věděly něco o dohodě mezi opozicí a úřady a jejími třemi garanty, kteří místo toho, aby celou situaci vrátili na politické pole, podpořili puč.

I když to bylo nesmyslné, věřte mi, protože prezident Janukovyč souhlasil se všemi podmínkami, byl připraven uspořádat předčasné volby, které upřímně řečeno neměl šanci vyhrát. To věděli všichni. Tak proč ten převrat? Proč ty oběti? Proč vyhrožování Krymu? Proč zahájení operace v Donbasu? Tomu nerozumím. Právě v tom spočívá ta chybná kalkulace. CIA udělala svou práci, aby dokončila převrat. Myslím, že jeden z náměstků ministra zahraničí řekl, že je to stálo velké peníze. Téměř pět miliard. Ale politická chyba byla kolosální. Proč by to měli dělat? Všechno se to dalo udělat legálně, bez obětí, bez vojenské akce, bez ztráty Krymu.

Nebýt krvavého vývoje na Majdanu, nikdy by nás ani nenapadlo hnout prstem. Protože jsme souhlasili s tím, že po rozpadu Sovětského svazu by naše hranice měly být podél hranic bývalých svazových republik. S tím jsme souhlasili, ale nikdy jsme nesouhlasili s rozšiřováním NATO, a navíc jsme nikdy nesouhlasili s tím, že Ukrajina bude v NATO. Nesouhlasili jsme s tím, aby tam byly základny NATO bez jakékoli diskuse s námi. Desítky let jsme neustále žádali, nedělejte to, nedělejte tamto.

A co vyvolalo poslední události? Za prvé, současné ukrajinské vedení prohlásilo, že nebude plnit minské dohody, které byly podepsány, jak víte, po událostech v Minsku v roce 2014, kde byl stanoven plán mírového urovnání v Donbasu. Ale ne, současné ukrajinské vedení, ministr zahraničí, všichni ostatní úředníci a pak i sám prezident řekli, že se jim na minských dohodách nic nelíbí. Jinými slovy, nehodlali je realizovat. Před rokem nebo rokem a půl bývalí představitelé Německa a Francie otevřeně řekli na celé kolo, že minské dohody skutečně podepsali, ale nikdy je nehodlali plnit, prostě nás vodili za nos.

Tucker: Měl jste s kým mluvit? Zavolal jste nám, prezidentovi a ministru zahraničí, a řekl jim, že jestli budete pokračovat v militarizaci Ukrajiny silami NATO, tak se to zvrtně a my budeme jednat.

Vladimír Putin: O tom jsme mluvili celou dobu. Obrátili jsme se na vedení Spojených států a evropských zemí, aby tento vývoj okamžitě zastavily. Aby byly realizovány minské dohody. Ale upřímně řečeno, nevěděl jsem, jak to uděláme. Ale byl jsem připraven je realizovat. Tyto dohody byly pro Ukrajinu komplikované. Obsahovaly spoustu prvků nezávislosti těch donbaských území. To je pravda. Nicméně jsem si byl naprosto jistý. A říkám vám to i teď. Upřímně věřím, že kdyby se nám podařilo přesvědčit obyvatele Donbasu a museli jsme tvrdě pracovat na tom, abychom je přesvědčili, aby se vrátili k

ukrajinské státnosti, tak by se postupně ty rány začaly hojit. Ale až by se tato část území znovu začlenila do společného sociálního prostředí, až by se znovu začaly vyplácet důchody a sociální dávky, tak by všechny střípky postupně zapadly na své místo.

Ne, to nikdo nechtěl. Všichni chtěli problém vyřešit pouze vojenskou silou. Ale to jsme nemohli dopustit. A situace dospěla do bodu, kdy ukrajinská strana oznámila, ne, my nic dělat nebudeme. Začali se také připravovat na vojenskou akci. Byli to oni, kdo začal válku v roce 2014. Naším cílem je tuto válku zastavit. A my jsme tuto válku v roce 2022 nezačali. Toto je pokus o její zastavení.

Tucker: Myslíte si, že jste to teď zastavil? Myslím tím, zda jste dosáhli svých cílů?

Vladimír Putin: Ne, ještě jsme nedosáhli svých cílů, protože jedním z nich je de-nacifikace. To znamená zákaz všech druhů neonacistických hnutí. To je jeden z problémů, o kterém jsme jednali během vyjednávacího procesu, který skončil začátkem letošního roku v Istanbulu. A nebyla to naše iniciativa, protože zejména Evropané nám řekli, že je třeba vytvořit podmínky pro konečné podepsání dokumentů.

Moji kolegové ve Francii, v Německu říkali: Jak si představujete, že by podepsali smlouvu s pistolí u hlavy? Vojska by měla být stažena z Kyjeva. Řekl jsem, že dobře. Stáhli jsme vojska z Kyjeva. Jakmile jsme stáhli vojska z Kyjeva, naši ukrajinští vyjednavací okamžitě hodili do koše všechny naše dohody dosažené v Istanbulu a připravili se na dlouhodobou ozbrojenou konfrontaci s pomocí Spojených států a jejich satelitů v Evropě. Tak se situace vyvíjela a tak vypadá i nyní.

Tucker: Omluvte mou neznalost. Co je to de-nacifikace? Co to znamená?

Vladimír Putin: Právě o tom chci nyní mluvit. Je to velmi důležitá otázka. De-nacifikace. Po získání nezávislosti začala Ukrajina hledat, jak říkají někteří západní analytici, svou identitu. No, jestli je to intuitivní, víte. A nenapadlo ji nic lepšího než postavit tuto identitu na nějakých falešných hrdinech, kteří kolabovali s Hitlerem. Už jsem řekl, že když se na počátku 19. století objevili teoretici nezávislosti a suverenity Ukrajiny, předpokládali, že nezávislá Ukrajina by měla mít velmi dobré vztahy s Ruskem. Ale vzhledem k historickému vývoji byla tato území součástí Rzeczospolité. Polska, kde byli Ukrajinci pronásledováni a bylo s nimi zacházeno poměrně brutálně, stejně jako byli vystaveni krutému jednání.

Docházelo také k pokusům o zničení jejich identity. To vše zůstalo v paměti lidí. Když vypukla 2. světová válka, část této extrémně nacionalistické elity kolabovala s Hitlerem v domnění, že jim přinese svobodu. Německá vojska, dokonce i jednotky SS nutily Hitlerovy kolaboranty k nejšpinavější práci při vyhlazování polského a židovského obyvatelstva. Proto ten brutální masakr polského a židovského obyvatelstva a také ruského obyvatelstva. Vedly to osoby, které jsou dobře známé, Bandera, Šuchevyč. Právě z těchto lidí se stali národní hrdinové. To je ten problém. A neustále se nám říká, že nacionalismus a neonacismus existuje i v jiných zemích. Ano, jsou to semenáčky, ale my je vytrháváme. A jiné země proti nim bojují. Ale Ukrajina není ten případ. Na Ukrajině se z těchto lidí stali národní hrdinové. Těmto lidem byly postaveny pomníky. Jsou zobrazeni na vlajkách. Jejich jména provolávají davy, které chodí s pochodněmi, jako tomu bylo v nacistickém Německu. Byli to lidé, kteří vyhlazovali Poláky, Židy a Rusy. Je třeba tuto praxi zastavit a zabránit šíření tohoto pojmu. Říkám, že Ukrajinci jsou součástí jednoho ruského národa. Oni říkají, že ne, že jsme samostatný národ. Dobře, v pořádku. Pokud se považují za samostatný národ, mají na to právo. Ale ne na základě nacismu, nacistické ideologie.

Tucker: Byl byste spokojen s územím, které máte nyní?

Vladimír Putin: Dokončím odpověď na otázku. Právě jste položil otázku o neonacismu a denacifikaci. Ukrajinský prezident navštívil Kanadu. Tato historie je dobře známá, ale v západních zemích se o ní mlčí. Kanadský parlament představil člověka, který, jak řekl předseda parlamentu, za druhé světové války bojoval proti Rusům. Tedy kdo bojoval proti Rusům během druhé světové války. Hitler a jeho komplicové. A ukázalo se, že tento muž sloužil v jednotkách SS, osobně zabíjel Rusy, Poláky a Židy. Americké jednotky se skládaly z ukrajinských nacionalistů, kteří tuto špinavou práci dělali. Ukrajinský prezident se postavil s celým kanadským parlamentem a tleskal tomuto muži. Jak si to lze představit? Mimochodem, sám ukrajinský prezident je národností Žid.

Tucker: Co s tím uděláte? Hitler je už 80 let mrtvý. Nacistické Německo už neexistuje. A tak je to pravda. A tak si myslím, že to, co říkáte, je, že chcete vyhladit nebo alespoň kontrolovat ukrajinský nacionalismus. Ale jak? Jak to uděláte?

Vladimír Putin: Poslouchejte mě. Vaše otázka je velmi delikátní a já vám mohu říci, co si myslím. Neurážejte se.

Tucker: Samozřejmě.

Vladimír Putin: Tato otázka se zdá být složitá. Je to tak.

Tucker: Docela nepříjemné.

Vladimír Putin: Říkáte, že Hitler je mrtvý už tolik let, 80 let. Ale jeho příklad žije dál. Lidé, kteří vyhlazovali Židy, Rusy nebo Poláky, žijí. A prezident, současný prezident dnešní Ukrajiny, mu v kanadském parlamentu tleská, tleská vestoje. Můžeme říci, že jsme tuto ideologii zcela vykořenili? Pokud se děje to, co vidíme dnes, tak to je v našem chápání dehonestace. Musíme se zbavit lidí, kteří tuto koncepci udržují, podporují tuto praxi a snaží se ji zachovat. To je to, co je de-nacifikace. To je to, co máme na mysli.

Tucker: Správně. Moje otázka byla konkrétnější. Nebyla to samozřejmě obhajoba nacistů, ať už nových nebo jiných. Byla to praktická otázka. Nemáte pod kontrolou celou zemi. Nemáte pod kontrolou Kyjev. Nezdá se, že byste to chtěl. Jak tedy budete likvidovat kulturu nebo ideologii nebo pocity nebo pohled na dějiny v zemi, kterou nemáte pod kontrolou. Co s tím uděláte?

Vladimír Putin: Víte, jakkoli se vám to může zdát zvláštní, během jednání v Istanbulu jsme se dohodli, že máme vše písemně. Neonacismus se na Ukrajině pěstovat nebude, včetně toho, že bude zakázán na legislativní úrovni. Pane Carlone, na tom jsme se dohodli. Ukázalo se, že to lze udělat v průběhu vyjednávání. A pro Ukrajinu jako moderní, civilizovaný stát to není nic ponižujícího. Smí snad nějaký stát propagovat nacismus? Není, nebo ano? Aha, tak to je ono.

Tucker: Budou probíhat rozhovory? A proč se nejednalo o řešení konfliktu na Ukrajině? Mírové rozhovory.

Vladimír Putin: V rámci složitého procesu dosáhli velmi vysokého stupně koordinace postojů, ale přesto byli téměř dokončeni. Ale poté, co jsme stáhli naše vojska z Kyjeva, jak už jsem řekl, druhá strana všechny tyto dohody zahodila a podřídila se pokynům západních zemí, evropských zemí a Spojených

států bojovat s Ruskem až do hořkého konce.

Navíc ukrajinský prezident uzákonil zákaz jednání s Ruskem. Podepsal dekret, který všem zakazuje jednat s Ruskem. Jak ale budeme vyjednávat, když to sobě i všem zakázal? Víme, že předkládá nějaké představy o tomto urovnání, ale abychom se na něčem dohodli, musíme vést dialog. Není to tak správně?

Tucker: S ukrajinským prezidentem byste ale nemluvil. Mluvil byste s americkým prezidentem. Kdy jste naposledy mluvil s Joem Bidenem?

Vladimír Putin: Kdy jsem s ním mluvil, si už nepamatuji. Nepamatuji si to. Můžeme se na to podívat.

Tucker: Vy si nevzpomínáte?

Vladimír Putin: Ne.

Tucker: Proč?

Vladimír Putin: Musím si pamatovat všechno? Mám své vlastní věci na práci. Máme domácí politické záležitosti.

Tucker: No, financuje válku, kterou vedete, takže bych si myslel, že to bude zapamatovatelné.

Vladimír Putin: Mluvil jsem s ním samozřejmě ještě před speciální vojenskou operací. A tehdy jsem mu řekl, mimochodem, nebudu zacházet do detailů, to nikdy nedělám. Ale řekl jsem mu tehdy, že se domnívám, že děláte obrovskou chybu historických rozměrů, když podporujete všechno, co se tam děje, na Ukrajině, když odstrkujete Rusko. Řekl jsem mu, řekl jsem mu to opakovaně, mimochodem, myslím, že by bylo správné, kdybych se tady zastavil.

Tucker: Co říkal?

Vladimír Putin: Zeptejte se ho, prosím, je to pro vás jednodušší. Jste občanem Spojených států. Běžte a zeptejte se ho. Není vhodné, abych náš rozhovor komentoval.

Tucker: Ale nemluvil jste s ním od února 2022.

Vladimír Putin: Ne, nemluvili jsme spolu. Určité kontakty však udržujeme. Když už jsme u toho. Vzpomínáte si, co jsem vám řekl o svém návrhu spolupracovat na systému protiraketové obrany?

Tucker: Ano.

Vladimír Putin: Můžete se zeptat všech. Všichni jsou v bezpečí a zdraví. Díky Bohu. Bývalý prezident. Condoleezza je v bezpečí a v pořádku. A myslím, že pan Gates a současný ředitel zpravodajské služby pan Burns, tehdejší velvyslanec v Rusku, jsou podle mého názoru velmi úspěšní, pane velvyslanče. Všichni byli svědky těchto rozhovorů. Zeptejte se jich. Stejně jako tady. Pokud vás zajímá, co mi odpověděl pan prezident Biden, zeptejte se ho. V každém případě s ním o tom mluvím.

Tucker: Rozhodně mě to zajímá. Ale zvenčí to vypadá, že by se to mohlo zvrhnout nebo vyvinout v něco, co by přivedlo celý svět do konfliktu a mohlo by, ehm, iniciovat nějaké jaderné odpálení. A tak proč prostě nezavoláte Bidenovi a neřeknete, pojďme to vyřešit.

Vladimír Putin: Co je třeba vyřešit? Je to velmi jednoduché. Opakuji, že máme kontakty prostřednictvím různých agentur. Řeknu vám, co v této věci říkáme a co sdělujeme vedení USA. Pokud chcete skutečně přestat bojovat, musíte přestat dodávat zbraně. Během několika týdnů to skončí. To je vše. A pak se můžeme dohodnout na nějakých podmínkách, než to uděláte, přestaňte. Co je jednodušší? Proč bych mu měl volat? O čem bych s ním měla mluvit? Nebo ho prosit o co?

Tucker: Jaké zprávy dostáváte zpět?

Vladimír Putin: Chystali jste se dodat na Ukrajinu takové a takové zbraně. Ach, bojím se, bojím se. Prosím, nedělejte to. O čem je třeba mluvit?

Tucker: Myslíte si, že se NATO obává, že se z toho stane globální válka nebo jaderný konflikt?

Vladimír Putin: Alespoň o tom se mluví. A snaží se zastrašit vlastní obyvatelstvo imaginární ruskou hrozbou. To je zřejmý fakt. A myslící lidé, ne filistři, ale myslící lidé, analytici, ti, kteří se zabývají skutečnou politikou, prostě chytří lidé, dobře chápou, že je to falešné. Snaží se podnítit ruskou hrozbu.

Tucker: Hrozba, kterou máte na mysli, je ruská invaze do Polska. Lotyšsko. Expanzivní chování. Dovedete si představit scénář, kdy pošlete ruská vojska do Polska?

Vladimír Putin: Pouze v jednom případě, pokud Polsko zaútočí na Rusko. Proč? Protože nemáme zájem na Polsku, Lotyšsku ani nikde jinde. Proč bychom to dělali? Prostě nemáme žádný zájem. Je to jen vyhrožování.

Tucker: Víím, že to víte, ale argumentem je, že napadl Ukrajinu. Má územní cíle na celém kontinentu. A vy jednoznačně říkáte, že ne.

Vladimír Putin: To je naprosto vyloučeno. Prostě nemusíte být žádným analytikem. Zapojit se do nějaké globální války je v rozporu se zdravým rozumem a globální válka přivede celé lidstvo na pokraj zkázy. Je to zřejmé. Určitě existují prostředky odstrašení. Celou dobu s námi všechny strašili. Zítra Rusko použije taktické jaderné zbraně. Zítra to Rusko použije. Ne, pozítří. No a co? Aby z amerických daňových poplatníků a evropských daňových poplatníků vylákalo další peníze na konfrontaci s Ruskem v ukrajinském válečném divadle. Ale cílem je Rusko co nejvíce oslabit.

Tucker: Chuck Schumer včera řekl, že musíme pokračovat ve financování ukrajinského úsilí, jinak by tam mohli skončit američtí vojáci. Jak to hodnotíte?

Vladimír Putin: Jedná se o provokaci, a to lacinou provokaci. Nechápu, proč by měli američtí vojáci bojovat na Ukrajině. Jsou to žoldáci ze Spojených států. Jsou to žoldnéři, větší počet žoldnéřů pochází z Polska, na druhém místě jsou žoldnéři ze Spojených států a na třetím místě žoldnéři z Gruzie. No, pokud má někdo chuť poslat tam regulární vojáky, tak by to lidstvo jistě přivedlo na pokraj velmi vážného globálního konfliktu. To je zřejmé.

Potřebují to Spojené státy? K čemu? Tisíce kilometrů od svého státního území. To nemáte nic lepšího na práci? Máte problémy na hranicích. Problémy s migrací, problémy se státním dluhem. Více než 33 bilionů dolarů. Nemáte nic lepšího na práci. Tak byste měli bojovat na Ukrajině. Nebylo by lepší vyjednávat s Ruskem? Uzavřít dohodu. Už s pochopením situace, která se dnes vyvíjí, s vědomím, že Rusko bude bojovat za své zájmy až do konce. A uvědomit si, že je to vlastně návrat ke zdravému rozumu, začít respektovat naši zemi a její zájmy a hledat určitá řešení. Zdá se mi, že to je mnohem chytřejší a racionálnější.

Tucker: Kdo vyhodil Nord Stream do povětří?

Vladimír Putin: Určitě vy.

Tucker: Ten den jsem měl hodně práce. Nord Stream jsem nevyhodil do povětří. Děkuji vám.

Vladimír Putin: Vy osobně možná máte alibi, ale CIA žádné takové alibi nemá.

Tucker: Máte důkazy, že to udělalo NATO nebo CIA?

Vladimír Putin: Víte, nebudu zabíhat do detailů, ale lidé vždycky říkají, že v takových případech je třeba hledat někoho, kdo má zájem. Ale v tomto případě bychom měli hledat nejen někoho, kdo má zájem, ale také někoho, kdo má schopnosti, protože zájemců může být mnoho, ale ne všichni jsou schopni se potopit na dno Baltského moře a provést tento výbuch. Tyto dva aspekty by měly být propojeny. Kdo má zájem a kdo je schopen to provést?

Tucker: Ale jsem zmatený. Vždyť je to největší akt průmyslového terorismu v dějinách a největší emise CO2 v historii. Dobře, takže kdybyste měli důkazy a pravděpodobně vzhledem k vašim bezpečnostním službám nebo zpravodajským službám byste měli, že to udělalo NATO, USA, CIA, Západ, proč byste je nepředložili a nezáskali propagandistické vítězství?

Vladimír Putin: V propagandistické válce je velmi obtížné porazit Spojené státy, protože Spojené státy ovládají všechna světová a mnohá evropská média. Konečným vlastníkem největších evropských médií jsou americké finanční instituce. Copak to nevíte? Takže je možné se do této práce zapojit, ale je to takřikajíc nákladově neúnosné. Můžeme si prostě posvítit na naše informační zdroje a výsledků nedosáhneme. Celému světu je jasné, co se tehdy stalo. Dokonce i američtí analytici o tom přímo hovoří. Je to pravda.

Tucker: Ano, já, ale možná mi odpovíte na jednu otázku. Pracoval jste v Německu. Němci jasně vědí, že to jejich partner v NATO udělal, ale oni. A velmi to poškodilo jejich ekonomiku. Možná se z toho už nikdy nevzpamatuje. Proč o tom mlčí? To je pro mě velmi matoucí. Proč by o tom Němci něco neřekli?

Vladimír Putin: To mě také mate, ale dnešní německé vedení se řídí spíše kolektivními zájmy Západu než svými národními zájmy. Jinak je těžké vysvětlit logiku jejich jednání či nejednání. Nejde přece jen o Nord Stream 1, který vybuchoval, a Nord Stream 2 byl poškozen, ale jedna trubka je bezpečná, v pořádku a plyn se v ní může dodávat do Evropy. Německo ji však neotevře. My jsme připraveni. Prosím.

Existuje ještě jedna trasa přes Polsko, která se jmenuje Jamal Evropa a která také umožňuje velký průtok. Polsko ji uzavřelo, ale Polsko si z německé ruky ukouslo. Dostává peníze z celoevropských fondů a Německo je hlavním dárce těchto celoevropských fondů. Německo Polsko do jisté míry živí a oni uzavírají svou cestu do Německa. Proč?

Nerozumím Ukrajině, které Němci dodávají zbraně a dávají peníze. Německo je druhým sponzorem Spojených států, pokud jde o finanční pomoc Ukrajině. Přes Ukrajinu vedou dvě plynové trasy. Jednu trasu prostě uzavřeli. Ukrajinci. Otevřou druhou trasu. A prosím, aby plyn dostávali z Ruska. Oni ji neotevřou. Proč Němci neřeknou, podívejte se, kluci, my vám dáme peníze a zbraně. Otevřete ventil. Prosím, nechte pro nás projít plyn z Ruska.

Kupujeme zkapalněný plyn za přemrštěné ceny v Evropě, což sráží úroveň naší konkurenceschopnosti a ekonomiky vůbec na nulu. Takže chcete, abychom vám dali peníze? Nechte nás důstojně existovat, abychom vydělávali peníze pro naši ekonomiku, protože odtud pocházejí peníze, které vám dáváme.“ To odmítají. Proč? Zeptejte se jich. Tak to vypadá v jejich hlavách. Jsou to vysoce neschopní lidé.

Tucker: Možná se svět rozpadá na dvě polokoule. Jedna s levnou energií, druhá bez ní. A já se vás chci zeptat, že pokud jsme nyní multipolárním světem, tak zřejmě ano. Můžete popsat bloky aliancí? Kdo je na které straně. Co si o tom myslíte?

Vladimír Putin: Poslouchejte, řekl jste, že se svět rozpadá na dvě polokoule. Lidský mozek je rozdělen na dvě hemisféry. Minimálně jedna je zodpovědná za jeden typ činností. Ta druhá se stará spíše o kreativitu a tak dále. Ale pořád je to jedna a tatáž hlava. I svět by měl být jeden celek. Bezpečnost by měla být spíše společná než určená pro zlatou miliardu. To je jediný scénář, kdy by svět mohl být stabilní, udržitelný a předvídatelný. Do té doby, dokud je hlava rozdělena na dvě části, je to nemoc, vážný nepříznivý stav. Je to období těžké nemoci, kterou svět nyní prochází. Myslím si však, že díky poctivé žurnalistice se tato práce podobá práci lékařů. To by se dalo nějak napravit.

Tucker: Uveďme jen jeden příklad. Americký dolar, který v mnoha ohledech sjednotil svět, možná ne ve váš prospěch, ale určitě v náš. Odchází jako rezervní měna, jako všeobecně přijímaná měna? Jak podle vás změnilo sankce místo dolaru ve světě?

Vladimír Putin: Víte, používat dolar jako nástroj zahraničněpolitického boje je jednou z největších strategických chyb politického vedení USA. Dolar je základním kamenem moci Spojených států. Myslím, že každý dobře chápe, že bez ohledu na to, kolik dolarů se vytiskne, se rychle rozptýlí po celém světě. Inflace ve Spojených státech je minimální. Pohybuje se kolem 3 nebo 3,4 %, což je, myslím, pro USA naprosto přijatelné. Ale tisknout se nepřestane. O čem vypovídá dluh ve výši 33 bilionů dolarů? Je to o emisích. Nicméně je to hlavní zbraň, kterou Spojené státy používají k zachování své moci po celém světě. Jakmile se politické vedení rozhodlo použít americký dolar jako nástroj politického boje, byla této americké moci zasazena rána. Nerad bych používal silné výrazy, ale je to hloupost a vážná chyba.

Podívejte se, co se děje ve světě. Dokonce i spojenci Spojených států nyní snižují své dolarové rezervy. Když to vidí, všichni začínají hledat způsoby, jak se chránit. Ale to, že Spojené státy uplatňují vůči některým zemím restriktivní opatření, jako je omezování transakcí, zmrazování aktiv atd., vyvolává vážné obavy a vysílá signál celému světu. Co jsme tu měli?

Do roku 2022 se přibližně 80 % ruských zahraničněobchodních transakcí uskutečňovalo v amerických dolarech a eurech. Americké dolary tvořily přibližně 50 % našich transakcí se třetími zeměmi. No a v současné době se to snížilo na 13 %. Nebyli jsme to my, kdo zakázal používání amerického dolaru. Nic takového jsme neměli v úmyslu. Bylo to rozhodnutí Spojených států omezit naše transakce v amerických dolarech. Myslím, že z hlediska zájmů samotných Spojených států a jejich daňových poplatníků je to naprostá hloupost, protože to poškozuje americkou ekonomiku, podkopává to moc Spojených států v celém světě.

Mimochodem, naše transakce v jüanech představovaly asi 3 %. Dnes se 34 % našich transakcí uskutečňuje v rublech a přibližně stejně tolik. O něco více než 34 % v jüanech. Proč to Spojené státy udělaly? Hádám, že jen z vlastní ješitnosti. Pravděpodobně si myslely, že to povede k úplnému kolapsu, ale nic se nezhroutilo. Navíc ostatní země, včetně producentů ropy, uvažují o platbách za ropu v jüanech a již je přijímají.

Uvědomujete si vůbec, co se děje, nebo ne? Uvědomuje si to vůbec někdo ve Spojených státech? Co děláte vy? Odřezáváte se sami od sebe. Všichni odborníci to říkají. Zeptejte se kteréhokoli inteligentního a myslícího člověka ve Spojených státech, co pro USA znamená dolar. Ale vy ho zabijíte vlastníma rukama.

Tucker: Myslím, že ano. Myslím, že je to spravedlivé hodnocení. Otázkou je, co bude dál. A možná vyměníte jednu koloniální mocnost za jinou, mnohem méně sentimentální a shovívavou koloniální mocnost. Chci říct, nebo například hrozí, že země BRICS budou zcela ovládnuty Číňany, čínskou ekonomikou? V jistém smyslu to není dobré pro jejich suverenitu. Obáváte se toho?

Vladimír Putin: No, tyhle příběhy o strašácích jsme už slyšeli. Je to příběh o strašákovi. S Čínou sousedíme. Sousedy si nemůžete vybírat, stejně jako si nemůžete vybírat blízké příbuzné. Máme s nimi společnou hranici o délce 1000 km. To je číslo jedna. Za druhé, máme staletou historii soužití. Jsme na to zvyklí. Za třetí, filozofie čínské zahraniční politiky není agresivní. Její myšlenkou je vždy hledat kompromis. A my to vidíme. A to je následující bod. Stále se nám vypráví stejný příběh o strašákovi. A tady to opět prochází eufemistickou formou. Ale je to stále stejný příběh o strašákovi. Spolupráce s Čínou stále roste tempem, jakým roste spolupráce Číny s Evropou, je vyšší a větší než tempo růstu spolupráce Číny s Ruskem. Když se zeptáte Evropanů, nebojí se, že by se mohli bát? Já nevím. Ale stále se snaží dostat na čínský trh za každou cenu, zejména teď, když se potýkají s ekonomickými problémy.

Čínské podniky také zkoumají evropský trh. Mají čínské podniky malé zastoupení ve Spojených státech? Ano. Politická rozhodnutí jsou taková, že se snaží omezit spolupráci s Čínou. Je to k vaší vlastní škodě, pane Tuckere, že omezujete spolupráci s Čínou. Škodíte tím sami sobě. Je to delikátní záležitost a neexistuje žádné stříbrné řešení, stejně jako je tomu v případě dolaru. Takže před zavedením jakýchkoli nelegitimních sankcí, nelegitimních z hlediska Charty OSN, by se měli ti, kdo rozhodují, velmi dobře zamyslet. To se jeví jako problém.

Tucker: Před chvílí jste řekl, že svět by byl mnohem lepší, kdyby nebyl rozdělen do konkurenčních aliancí, kdyby existovala globální spolupráce. Jedním z důvodů, proč ji nemáte, je to, že současná americká administrativa je mrtvě naladěna proti vám. Myslíte si, že kdyby po Joe Bidenovi nastoupila

nová administrativa, že byste byli schopni obnovit komunikaci s americkou vládou? Nebo nezáleží na tom, kdo je prezidentem?

Vladimír Putin: Řeknu vám to. Ale dovolu mi dokončit předchozí myšlenku. Společně s mým kolegou a přítelem prezidentem Xi Ťin-pchingem jsme si stanovili cíl dosáhnout v letošním roce vzájemného obchodu s Čínou ve výši 200 miliard dolarů. Tuto úroveň jsme překročili. Podle našich údajů činí náš vzájemný obchod s Čínou již 230 miliard. A čínské statistiky uvádějí 240 miliard dolarů. A ještě jedna důležitá věc. Náš obchod je dobře vyvážený, vzájemně se doplňuje v oblasti špičkových technologií, energetiky, vědeckého výzkumu a vývoje. Je velmi vyvážený. Co se týče zemí BRICS, kde Rusko letos převzalo předsednictví, země BRICS se zkrátka a dobře velmi rychle rozvíjejí. Podívejte se, pokud mě paměť neklame, v roce 1992 činil podíl zemí G7 na světové ekonomice 47 %, zatímco v roce 2022 to bylo, myslím, něco přes 30 procent.

Země BRICS tvořily v roce 1992 pouze 16 %, ale nyní je jejich podíl větší než podíl zemí G7. S událostmi na Ukrajině to nemá nic společného. Je to dáno trendy globálního vývoje a světové ekonomiky, jak jsem právě zmínil. A to je nevyhnutelné. Bude se to dít i nadále. Je to jako sluneční paprsky. Východu slunce nemůžete zabránit. Musíte se mu přizpůsobit.

Jak se Spojené státy přizpůsobí pomocí silových sankcí, nátlaku, bombardování a použití ozbrojených sil? Jde o domýšlivost. Váš politický establishment nechápe, že svět se mění za objektivních okolností. A v zájmu zachování své úrovně, i když někdo aspiruje, s prominutím, na úroveň dominance. Musíte přijímat správná rozhodnutí kompetentně a včas. Takové brutální kroky, a to i ve vztahu k Rusku a řekněme dalším zemím, jsou kontraproduktivní. To je zřejmý fakt. Už se to stalo zřejmým.

Právě jste se mě zeptal, jestli přijde jiný vůdce a něco změní? Nejde o vůdce. Není to o osobnosti konkrétního člověka. Měl jsem velmi dobrý vztah řekněme s Bushem. Víím, že ve Spojených státech byl vykreslován jako nějaký venkovský kluk, který tomu moc nerozumí. Ujišťuji vás, že tomu tak není. Myslím, že udělal spoustu chyb i ve vztahu k Rusku. Říkal jsem vám o roce 2008 a o rozhodnutí v Bukurešti otevřít dveře NATO pro Ukrajinu a tak dále. To se stalo v době jeho prezidentství. On skutečně vyvíjel nátlak na Evropany. Ale obecně, v osobní lidské rovině, jsem s ním měl velmi dobrý vztah. Nebyl o nic horší než kterýkoli jiný americký, ruský nebo evropský politik. Ujišťuji vás, že chápal, co dělá, stejně jako ostatní.

Takový osobní vztah jsem měl i k Trumpovi. Nejde o osobnost vůdce. Je to o způsobu myšlení elit, o dohodě vůdců. Pokud v americké společnosti převládne myšlenka dominance za každou cenu, založená i na silových akcích, nic se nezmění. Bude to jen horší. Pokud však nakonec dojde k uvědomění, že svět se mění v důsledku objektivních okolností a že je třeba se jim včas přizpůsobit s využitím výhod, které USA mají i dnes, pak se možná něco změní.

Podívejte se, čínská ekonomika se stala první ekonomikou na světě, než je parita kupní síly z hlediska objemu. To je pro USA dávno konec. Na druhém místě jsou USA, pak v počtu 1,5 miliardy lidí a pak Japonsko s Ruskem na pátém místě. Rusko bylo loni první ekonomikou v Evropě, a to navzdory všem sankcím a omezením. Je z vašeho pohledu normální, že sankce, omezení a možnost plateb v dolarech jsou odříznuty od Swiftových služeb, sankce proti jejich lodím převážejícím ropu? Sankce proti letadlům. Sankce ve všem a všude. Největší počet sankcí na světě, které jsou uplatňovány, jsou uplatňovány proti

Rusku. A my jsme se během této doby stali první evropskou ekonomikou. Nástroje, které USA používají, nefungují. No, je třeba se zamyslet nad tím, co dělat. Pokud si to uvědomí vládnoucí elity, pak ano, pak první osoba státu bude jednat v očekávání toho, co od ní očekávají voliči a lidé, kteří rozhodují na různých úrovních. Pak se možná něco změní.

Tucker: Ale popisujete dva různé systémy. Říkáte, že vůdce jedná v zájmu voličů, ale také říkáte, že tato rozhodnutí nečiní vůdce, ale vládnoucí třídy. Vedl jste tuto zemi tak dlouho, že jste poznal všechny ty americké prezidenty. Jaká jsou podle vás tato mocenská centra ve Spojených státech? Jako kdo vlastně rozhoduje?

Vladimír Putin: Nevím. Amerika je složitá země. Na jedné straně konzervativní, na druhé straně se rychle mění. Není pro nás snadné to všechno vyřešit. Kdo rozhoduje ve volbách? Je možné se v tom vyznat, když každý stát má vlastní legislativu? Každý stát se reguluje sám. Někdo může být z voleb na úrovni státu vyloučen. Je to dvoustupňový volební systém. Je pro nás velmi obtížné se v něm vyznat. Za druhé, jsou zde dvě dominantní strany: republikáni a demokraté. A v rámci tohoto stranického systému jsou centra, která rozhodují, která připravují rozhodnutí. Pak se podívejte, proč se podle mého názoru po rozpadu Sovětského svazu vedla tak chybná, hrubá, naprosto neodůvodněná nátlaková politika vůči Rusku. Vždyť je to politika nátlaku. Rozšiřování NATO, podpora separatistů na Kavkaze. Vytvoření systému protiraketové obrany. To vše jsou prvky nátlaku. Tlak, tlak, tlak. Vtažení Ukrajiny do NATO je pak nátlak, nátlak, nátlak. Proč? Myslím, že mimo jiné proto, že byly vytvořeny nadměrné výrobní kapacity.

Během konfrontace se Sovětským svazem. Vzniklo mnoho center a specialistů na Sovětský svaz, kteří nemohli dělat nic jiného. Přesvědčili politické vedení, že je třeba pokračovat v sekání Ruska, pokusit se ho rozbit, vytvořit na tomto území několik kvazi státních útvarů a podříditi si je v rozdělené podobě, využít jejich spojený potenciál pro budoucí boj s Čínou. To je chyba, včetně nadměrného potenciálu těch, kteří pracovali na konfrontaci se Sovětským svazem. Toho je třeba se zbavit.

Měly by se objevit nové, svěží síly, lidé, kteří se dívají do budoucnosti a chápou, co se ve světě děje. Podívejte se, jak se vyvíjí Indonésie. 600 milionů lidí. Kam se od toho můžeme dostat? Nikam. Musíme prostě předpokládat, že Indonésie vstoupí. Už teď je v klubu předních světových ekonomik. Bez ohledu na to, komu se to líbí nebo nelíbí. Ano, chápeme a uvědomujeme si, že ve Spojených státech je přes všechny ekonomické problémy situace stále normální a ekonomika slušně roste. Pokud se nemýlím, HDP roste o 2,5 %. Ale pokud chceme zajistit budoucnost, pak musíme změnit přístup k tomu, co se mění.

Jak už jsem řekl, svět by se přesto změnil bez ohledu na to, jak by dopadl vývoj na Ukrajině. Svět se mění a mění se i samotné Spojené státy. Odborníci píší, že Spojené státy postupně mění své postavení ve světě. To píší vaši experti. Já jsem si je právě přečetl. Jedinou otázkou je, jak by se to stalo. Bolestivě a rychle, nebo jemně a postupně. A to píší lidé, kteří nejsou antiameričtí. Prostě jen sledují globální vývojové trendy. To je všechno. A k jejich vyhodnocení a změně politiky potřebujeme lidi, kteří přemýšlejí, dívají se dopředu, dokážou analyzovat a doporučovat určitá rozhodnutí na úrovni politických lídrů.

Tucker: Jen se vás musím zeptat, jasně jste řekl, že rozšiřování NATO na východ je porušením slibu, který jste všichni dostali v roce 1990. Je to hrozba pro vaši zemi. Těsně předtím, než jste vyslali vojáky na Ukrajinu, jela viceprezidenta Spojených států na Mnichovskou bezpečnostní konferenci a

povzbuzovala ukrajinského prezidenta, aby vstoupil do NATO. Myslíte si, že to byla snaha vyprovokovat vás k vojenské akci?

Vladimír Putin: Znova říkám, že jsme opakovaně, opakovaně navrhovali hledat řešení problémů, které vznikly na Ukrajině po státním převratu v roce 2014, mírovou cestou. Ale nikdo nás neposlouchá. A navíc ukrajinští představitelé, kteří byli zcela pod kontrolou USA, najednou prohlásili, že nebudou dodržovat minské dohody. Nelíbilo se jim tam všechno a pokračovali ve vojenské činnosti na tomto území. A souběžně s tím toto území využívaly vojenské struktury NATO pod rouškou různých center pro výcvik a přeškolení personálu. V podstatě tam začaly vytvářet základny. To je vše. Ukrajina vyhlásila, že Rusové jsou netitulární národnost, a zároveň přijala zákony, které omezují práva netitulárních národností na Ukrajině. Ukrajina poté, co dostala všechna jihovýchodní území darem od ruského národa, najednou oznámila, že Rusové jsou na tomto území netitulární národností. Je to normální? To vše dohromady vedlo k rozhodnutí ukončit válku. Ta neonacistická začala na Ukrajině v roce 2014.

Tucker: Myslíte si, že Zelenskyj má svobodu vyjednávat o urovnání tohoto konfliktu?

Vladimír Putin: Neznám podrobnosti. Samozřejmě je pro mě těžké to posoudit, ale věřím, že ano. Každopádně dříve měl. Jeho otec za druhé světové války bojoval proti fašistickým nacistům. Jednou jsem s ním o tom mluvil. Řekl jsem: Volodymyre, co to děláš? Proč dnes na Ukrajině podporuješ neonacisty, když tvůj otec bojoval proti fašismu? On byl voják na frontě. Nebudu vám říkat, co odpověděl. To je samostatné téma a myslím si, že je to ode mě nekorektní.

Ale co se týče svobody volby. Proč ne? Dostal se k moci na základě očekávání ukrajinského lidu, že dovede Ukrajinu k míru. Mluvil o tom. Právě díky tomu drtivě vyhrál volby. Ale když se pak dostal k moci, uvědomil si podle mého názoru dvě věci. Za prvé, že je lepší se nestřetávat s neonacisty a nacionalisty, protože ti jsou agresivní a velmi aktivní. Od nich můžete čekat cokoli. A za druhé, Západ vedený USA je podporuje a vždy bude podporovat ty, kteří si zneprátelí Rusko. Je to výhodné a bezpečné. Takže zaujal příslušné stanovisko, přestože slíbil svým lidem, že ukončí válku na Ukrajině. Podvedl své voliče.

Tucker: Ale myslíte si, že v tuto chvíli, od února 2024, má prostor, svobodu mluvit s vámi nebo přímo s vaší vládou o tom, že to ukončí, což jeho zemi ani světu zjevně nepomáhá. Může to podle vás udělat?

Vladimír Putin: Proč ne? Považuje se za hlavu státu. Vyhrál volby. I když v Rusku se domníváme, že státní převrat je primárním zdrojem moci pro vše, co se stalo po roce 2014. A v tomto smyslu je i dnes vláda vadná. Ale on se považuje za prezidenta a v této funkci ho uznávají Spojené státy, celá Evropa a prakticky celý zbytek světa. Proč ne? Vždyť může. Jednali jsme s Ukrajinou v Istanbulu. Dohodli jsme se. On si toho byl vědom. Navíc vedoucí vyjednávací skupiny, pan Arahamia, jeho příjmení je tuším stále v čele frakce vládnoucí strany, strany prezidenta v Radě. Stále stojí v čele prezidentské frakce v Radě, parlamentu země. Stále tam zasedá. Dokonce na ten dokument připojil svůj předběžný podpis. Říkám vám to. Ale pak veřejně celému světu prohlásil, že jsme byli připraveni tento dokument podepsat, ale přišel pan Johnson, tehdejší premiér, a rozmluvil nám to s tím, že je lepší bojovat s Ruskem. Dali by nám vše potřebné, abychom vrátili to, co jsme ztratili během střetů s Ruskem. A my jsme s tímto návrhem souhlasili. Podívejte se, jeho prohlášení bylo zveřejněno. Řekl to veřejně. Mohou se k tomu vrátit, nebo ne? Otázka je, jestli to chtějí, nebo ne.

Dále prezident Ukrajiny vydal dekret, který jednání s námi zakazuje. Ať ten dekret zruší. A to je vše. My jsme skutečně nikdy neodmítali jednání. Pořád slyšíme, jestli je Rusko připraveno? Ano. Neodmítli jsme. To oni veřejně odmítli. Tak ať zruší svůj dekret a zahájí jednání. My jsme nikdy neodmítli. A to, že uposlechli požadavku či přesvědčování pana Johnsona, bývalého premiéra Velké Británie, se zdá být směšné. A je to pro mě velmi smutné, protože, jak řekl pan Arakhamia, my jsme mohli ty nepřátelské akce zastavit válkou už před rokem a půl. Ale Britové nás přesvědčili a my jsme to odmítli. Kde je teď pan Johnson? A válka pokračuje.

Tucker: To je dobrá otázka. Kde myslíte, že je, a proč to udělal?

Vladimír Putin: Kdo ví. Sám tomu nerozumím. Existovalo obecné východisko. Z nějakého důvodu měli všichni iluzi, že Rusko lze porazit na bojišti. Kvůli aroganci, kvůli čistému srdci, ale ne kvůli velkému rozumu.

Tucker: Popsal jste spojení mezi Ruskem a Ukrajinou. Rusko samotné jste několikrát popsal jako ortodoxní. To je pro vaše chápání Ruska klíčové. Řekl jste, že jste pravoslavný. Co to pro vás znamená? Podle svého vlastního popisu jste křesťanský vůdce. Jaký to má na vás tedy vliv?

Vladimír Putin: Jak už jsem se zmínil, v roce 988 byl pokřtěn sám kníže Vladimír po vzoru své babičky, kněžny Olgy. Poté pokřtil i svou družinu. A pak postupně, v průběhu několika let, pokřtil celou Rus. Byl to zdlouhavý proces od pohanů ke křesťanům. Trvalo to mnoho let, ale nakonec se toto pravoslavné, východní křesťanství, hluboce zakořenilo ve vědomí ruského lidu. Když se Rusko rozšířilo a poté absorbovalo další národy, které vyznávají islám, buddhismus a judaismus, bylo Rusko vždy velmi loajální vůči lidem, kteří vyznávají jiná náboženství. V tom je naše síla. To je naprosto jasné. A faktem je, že hlavní postuláty hlavní hodnoty jsou velmi podobné. Nežkuli stejné ve všech světových náboženstvích, která jsem právě zmínil a která jsou tradičními náboženstvími Ruské federace.

Mimochodem, ruské úřady vždy velmi pečlivě sledovaly kulturu a náboženství těch lidí, kteří přicházeli do Ruské říše. To podle mého názoru tvoří základ bezpečnosti i stability ruské státnosti. Všechny národy obývající Rusko jej v podstatě považují za svou mateřskou zemi. Pokud se k vám nebo do Evropy přestěhují, řekněme, lidé z Latinské Ameriky a ještě jasnější a srozumitelnější příklad, lidé přicházejí, ale přesto k vám nebo do evropských zemí přišli ze své historické vlasti. A lidé, kteří v Rusku vyznávají různá náboženství, považují Rusko za svou vlast. Žádnou jinou vlast nemají. Jsme spolu. Je to jedna velká rodina a naše tradiční hodnoty jsou si velmi podobné.

,Právě jsem se zmínil o jedné velké rodině, ale každý má svou vlastní rodinu. A to je základ naší společnosti. A pokud říkáme, že vlast a rodina spolu specificky souvisejí, je to skutečně tak, protože není možné zajistit normální budoucnost pro naše děti a naše rodiny, pokud nezajistíme normální, udržitelnou budoucnost pro celou zemi, pro vlast. Proto je vlastenecké citění v Rusku tak silné.

Tucker: Jediný rozdíl mezi těmito náboženstvími spočívá v tom, že křesťanství je specificky nenásilné náboženství. Ježíš říká: nastav druhou tvář. Nezapíjej. Jak může být vůdce, který musí zabíjet – jakékoliv země – jak může být vůdce křesťan? Jak se s tím smíříte?

Vladimír Putin: Je to velmi snadné, když jde o ochranu sebe a své rodiny, své vlasti. Na nikoho nezaútočíme. Kdy začal vývoj na Ukrajině? Od převratu a od začátku válečných akcí v Donbasu. Tehdy začaly. A my jsme chránili naše lidi, sebe, naši vlast a naši budoucnost.

Co se týče náboženství obecně, víte, nejde o vnější projevy. Nejde o to chodit každý den do kostela nebo tlouci hlavou o zem. Je to v srdci a naše kultura je tak orientovaná na člověka. Dostojevskij, který byl na Západě velmi známý a génius ruské kultury, ruské literatury, o tom hodně mluvil, o ruské duši. Západní společnost je přece jen pragmatictější. Ruští lidé myslí více na věčné, na morální hodnoty. Nevím, možná se mnou nebudete souhlasit, ale západní kultura je přece jen pragmatictější. Neříkám, že je to špatně. Umožňuje to dnešní zlaté miliardě dosáhnout dobrých úspěchů ve výrobě, dokonce i ve vědě a tak dále. Na tom není nic špatného. Jen říkám, že tak trochu vypadáme stejně.

Tucker: Vidíte tedy nadpřirozené působení, když se díváte na to, co se nyní děje ve světě? Vidíte Boha při práci? Říkáte si někdy, že to jsou síly, které nejsou lidské?

Vladimír Putin: Upřímně řečeno, ne. To si nemyslím. Můj názor je, že vývoj světového společenství je v souladu s přirozenými zákony a ty zákony jsou takové, jaké jsou. V historii lidstva to tak bylo vždycky. Některé národy a země se pozvedly, posílily a zmohutněly a pak opustily mezinárodní scénu a ztratily postavení, na které byly zvyklé. Asi není třeba, abych uváděl příklady, ale mohli bychom začít Čingischánem a dobyvateli, Zlatou hordou a pak skončit Římskou říší. Zdá se, že v dějinách lidstva nikdy neexistovalo nic podobného Římské říši. Nicméně potenciál barbarů postupně rostl, stejně jako jejich populace. Obecně se dá říci, že barbari sílili a začali se ekonomicky rozvíjet, jak bychom řekli dnes. To nakonec vedlo ke zhroucení Římské říše a režimu, který Římané nastolili. Trvalo však pět století, než se Římská říše rozpadla. Rozdíl oproti tomu, co se děje nyní, spočívá v tom, že všechny procesy změn probíhají mnohem rychleji než v římských dobách.

Tucker: Kdy podle vás začne říše umělé inteligence?

Vladimír Putin: Kladete stále složitější otázky. Abyste na ně mohli odpovědět, musíte být odborníkem na velká čísla, velká data a umělou inteligenci. Lidstvo v současnosti čelí mnoha hrozbám díky genetickým výzkumníkům, nyní je možné vytvořit tohoto nadčlověka. Specializovanou lidskou bytost. Geneticky upraveného sportovce, vědce, vojáka. Objevují se zprávy, že Elon Musk si již v USA nechal implantovat čip do lidského mozku.

Tucker: Co si o tom myslíte?

Vladimír Putin: Myslím, že Elona Muska nic nezastaví. Udělá, co uzná za vhodné. Přesto s ním budete muset najít společnou řeč. Hledejte způsoby, jak ho přesvědčit. Myslím, že je to chytrý člověk. Skutečně věřím, že je. Takže se s ním budete muset dohodnout, protože tento proces musí být formalizovaný a podléhat určitým pravidlům. Lidstvo musí zvážit, co se stane v důsledku nejnovějšího vývoje v oblasti genetiky nebo umělé inteligence? Lze přibližně předpovědět, co se stane. Kdysi lidstvo pocítilo existenční hrozbu přicházející z jaderných zbraní. Všechny jaderné národy se začaly vzájemně domlouvat, protože si uvědomily, že nedbalé používání jaderných zbraní může lidstvo dohnat k zániku. Dnes není možné zastavit výzkum v oblasti genetiky nebo umělé inteligence, stejně jako nebylo možné zastavit používání

střelného prachu v dávných dobách. Jakmile si však uvědomíme, že hrozba pramení z nespoutaného a nekontrolovaného rozvoje umělé inteligence, genetiky nebo jakéhokoli jiného oboru, nastane čas dosáhnout mezinárodní dohody o tom, jak tyto věci regulovat.

Tucker: Vážím si všeho času, který jste nám věnoval. Chci se vás zeptat na poslední otázku. A to na někoho, kdo je ve Spojených státech velmi známý. Tady asi ne. Evan Gershkovich, který je reportérem Wall Street Journal. Je mu 32 let. A už skoro rok je ve vězení. Ve Spojených státech je to velký příběh. A já se vás chci jen přímo zeptat, aniž bych zabíhal do podrobností nebo do vaší verze toho, co se stalo, jestli byste byl ochoten nám ho jako projev slušnosti vydat a my ho přivezeme zpět do Spojených států.

Vladimír Putin: Myslím, že jsme udělali tolik gest dobré vůle ze slušnosti, že už nám došla. Nikdy jsme se nesetkali s tím, že by nám někdo oplácel podobným způsobem. Teoreticky však můžeme říci, že nevyklučujeme, že to můžeme udělat, pokud naši partneři podniknou reciproční kroky. Když mluvím o partnerech, mám na mysli především speciální služby. Zvláštní služby jsou ve vzájemném kontaktu. Hovoří o dané záležitosti. Neexistuje žádné tabu, které by tuto otázku řešilo. Jsme ochotni ji řešit, ale existují určité podmínky, o kterých se jedná prostřednictvím kanálů zvláštních služeb. Věřím, že se podaří dosáhnout dohody.

Tucker: Takže typicky se to děje už celá staletí. Jedna země chytí jiného špióna na svých hranicích. Vymění ho za jednoho ze svých zpravodajců v jiné zemi. Myslím, že to, co dělá, a není to moje věc, ale co dělá tohle odlišným, je to, že ten chlap očividně není špión. Je to kluk a možná nějakým způsobem porušoval vaše zákony, ale není to superšpión a všichni to vědí. A je za to držen jako rukojmí, což je při vší účtě pravda. To je pravda. A každý ví, že je to pravda. Takže je možná v jiné kategorii. Možná není fér žádat, víte, někoho jiného výměnou za to, že ho pustíme ven. Možná to Rusko degraduje, když to dělá.

Vladimír Putin: Víte, co je to špión, si můžete vykládat různě. Ale jsou určité věci, které stanoví zákon. Pokud člověk získá tajné informace a dělá to konspirativním způsobem, pak je to kvalifikováno jako špiónáž. A to je přesně to, co dělal. Získával tajné, důvěrné informace a dělal to tajně. Možná to udělal z nedbalosti nebo z vlastní iniciativy. Vzhledem k samotnému faktu, že je to kvalifikováno jako špiónáž. Tato skutečnost byla prokázána, protože byl přistižen při přebírání těchto informací. Kdyby to byla nějaká za vlasy přitažená výmluva, nějaký výmysl, něco, co nebylo prokázáno, tak by to byl jiný příběh. Ale on byl přistižen při činu, když tajně získával důvěrné informace. Co to tedy je?

Tucker: Ale naznačujete, že pracoval pro americkou vládu nebo NATO, nebo byl jen reportérem, který dostal materiál, který neměl mít? To vypadá jako velmi odlišné, velmi odlišné věci.

Vladimír Putin: Nevím, pro koho pracoval. Ale chtěl bych zopakovat, že získávání tajných informací v utajení se nazývá špiónáž. A on pracoval pro americké speciální služby, pro některé další agentury. Nemyslím si, že pracoval pro Monako, protože Monako má sotva zájem na získávání těchto informací. Je na speciálních službách, aby se dohodly. Někaké základy už byly položeny. Jsou lidé, kteří podle našeho názoru nejsou spojeni se speciálními službami.

Povím vám příběh o člověku, který si odpýkával trest v zemi USA. Tento člověk z vlasteneckého cítění zlikvidoval banditu v jednom z evropských hlavních měst. Víte, co dělal během událostí na Kavkaze? Nechci to říkat, ale přesto to udělám. Pokládal naše vojáky zajaté na silnici a pak jim přejel autem přes

hlavy. Co je to za člověka? Dá se vůbec nazvat člověkem? Ale v jednom z evropských hlavních měst se našel vlastenec, který ho zlikvidoval. Ať už to udělal z vlastní vůle, nebo ne. To je jiná otázka.

Tucker: To je přece něco úplně jiného. Je to 32letý novinář.

Vladimír Putin: Dopustil se něčeho jiného. Není to jen novinář. Opakuji. Je to novinář, který tajně získává důvěrné informace. Ano, je to něco jiného, ale přesto mluvím o jiných lidech, kteří jsou v podstatě kontrolováni americkými úřady, ať už si odpykávají trest kdekoli.

Tucker: Mezi zvláštními službami probíhá dialog. Je třeba to řešit v klidu, zodpovědně a profesionálně. Udržují kontakt, tak je nechte dělat jejich práci.

Vladimír Putin: Nevylučuji, že se osoba, o které mluvíte, pan Gerškovič, vrátí do vlasti. Ale nakonec nemá smysl, aby byl v Rusku vězněn. Chceme, aby se americké speciální služby zamyslely nad tím, jak mohou přispět k dosažení cílů, které naše speciální služby sledují. Jsme připraveni jednat. Navíc rozhovory probíhají a existuje mnoho úspěšných příkladů těchto rozhovorů korunovaných úspěchem. Pravděpodobně i tento bude korunován úspěchem. Musíme však dospět k dohodě.

Tucker: Doufám, že ho pustíte ven. Pane prezidente, děkuji.

Vladimír Putin: Také chci, aby se konečně vrátil do své vlasti. Jsem naprosto upřímný. Ale dovolte mi ještě jednou říci, že dialog pokračuje. Čím více věcí tohoto druhu zveřejňujeme, tím obtížnější je jejich řešení. Vše se musí dít v klidu.

Tucker: Zajímalo by mě, jestli to platí i pro válku. Asi bych se chtěl zeptat ještě na jednu otázku, a to je, a možná to nechcete říkat ze strategických důvodů, ale neobáváte se, že to, co se děje na Ukrajině, by mohlo vést k něčemu mnohem většímu a mnohem strašnějšímu? A nakolik jste motivován k tomu, abyste prostě zavolal americké vládě a řekl, pojďme se dohodnout?

Vladimír Putin: Už jsem řekl, že jsme neodmítli jednat. Jsme ochotni jednat. Je to západní strana a Ukrajina je samozřejmě satelitní stát USA. To je evidentní. Nechci, abyste to brali tak, že hledám silné slovo nebo urážku. Ale oba chápeme, co se děje. Finanční podpora. Bylo poskytnuto 72 miliard amerických dolarů. Německo je na druhém místě, pak přicházejí další evropské země. Na Ukrajinu jdou desítky miliard amerických dolarů. Je tam obrovský příliv zbraní. V tomto případě byste měli říci současnému ukrajinskému vedení, aby se zastavilo a zasedlo k jednacímu stolu, zrušilo tento absurdní dekret. My jsme to neodmítli.

Tucker: Jistě, ale to už jste řekl. Nemyslel jsem si, že to myslíte jako urážku, protože už jste to řekl správně, bylo oznámeno, že Ukrajině zabránil ve vyjednávání o mírovém urovnání bývalý britský premiér jednající jménem Bidenovy administrativy. Takže samozřejmě, že jsou satelitem. Velké země ovládají malé země. To není nic nového. A proto jsem se ptal na jednání přímo s Bidenovou administrativou, která tato rozhodnutí činí, nikoli s ukrajinským prezidentem Zelenským.

Vladimír Putin: Pokud Zelenského administrativa na Ukrajině odmítla vyjednat, předpokládám, že to udělala na pokyn Washingtonu. Pokud se Washington domnívá, že to bylo špatné rozhodnutí, ať se ho vzdá. Ať si najde delikátní záminku, aby nikoho neurazil. Ať vymyslí nějaké východisko. Nebyli jsme to

my, kdo toto rozhodnutí učinil. Byli to oni. Tak ať se k němu vrátí. To je vše. Udělali však špatné rozhodnutí. A my teď musíme hledat východisko z této situace, abychom jejich chyby napravili. Udělali to oni, tak ať to napraví sami. My to podporujeme.

Tucker: Chci se jen ujistit, že jsem pochopil, co říkáte. Myslím, že říkáte, že chcete vyjednat řešení toho, co se děje na Ukrajině.

Vladimír Putin: Správně. A my jsme to dokázali. V Istanbulu jsme připravili obrovský dokument, který parafoval vedoucí ukrajinské delegace. Svůj podpis připojil k některým ustanovením, ne ke všem. Dal tam svůj podpis a pak sám řekl, že jsme připraveni to podepsat, a válka by už dávno skončila. Před osmnácti měsíci. Přišel však premiér Johnson, rozmluvil nám to a my jsme tu šanci propásli. No, vy jste ji propásli. Udělali jste chybu. Ať se k tomu vrátí. To je vše. Proč se musíme obtěžovat a napravovat chyby někoho jiného?

Vím, že někdo může říct, že je to naše chyba. Byli jsme to my, kdo vyhrotil situaci a rozhodl se ukončit válku, která začala v roce 2014, v Donbasu. Jak už jsem řekl, pomocí zbraní. Dovolte mi, abych se vrátil k dalšímu pokračování historie. Už jsem vám to řekl. Právě jsme o tom diskutovali. Vraťme se do roku 1991, kdy nám bylo slíbeno, že se NATO nebude rozšiřovat, do roku 2008, kdy se dveře NATO otevřely Deklarací o státní suverenitě Ukrajiny, která prohlásila Ukrajinu za neutrální stát. Vraťme se k tomu, že se na území Ukrajiny začaly objevovat vojenské základny NATO a USA, které pro nás vytvářely hrozby. Vraťme se k převratu na Ukrajině v roce 2014. Je to však zbytečné, že? Můžeme se donekonečna vracet tam a zpět, ale oni přestali jednat. Je to chyba? Ano. Napravte ji. Jsme připraveni. Co je ještě potřeba?

Tucker: Myslíte si, že je pro NATO v tuto chvíli příliš ponižující přijmout ruskou kontrolu nad územím, které bylo před dvěma lety ukrajinským?

Vladimír Putin: Řekl jsem, ať si rozmyslí, jak to udělat důstojně. Jsou možnosti, pokud je vůle. Až dosud se ozývaly povyk a křik o tom, že Rusku způsobíme strategickou porážku na bojišti. Nyní si však zřejmě začínají uvědomovat, že je to těžko dosažitelné, pokud je to vůbec možné. Podle mého názoru je to z definice nemožné. Nikdy k tomu nedojde. Zdá se mi, že si to nyní uvědomují i ti, kdo jsou u moci na Západě. Pokud tomu tak je, pokud toto uvědomění nastalo, musí přemýšlet, co dál. My jsme na tento dialog připraveni.

Tucker: Byli byste ochotni říct: „Gratuluji, NATO, vyhráli jste a nechte situaci tam, kde je teď“?

Vladimír Putin: Víte, to je předmětem jednání. Nikdo není ochoten je vést, nebo přesněji řečeno... jsou ochotni, ale nevědí, jak to udělat. Já vím, že chtějí. Nejen já to vidím, ale vím, že to chtějí, ale mají problém pochopit, jak to udělat. Dovedli situaci do bodu, ve kterém se nacházíme. Nejsme to my, kdo to způsobil. Jsou to naši partneři, naši oponenti, kteří to způsobili. Tak ať teď přemýšlejí, jak situaci zvrátit. My nejsme proti. Bylo by to legrační, kdyby to nebylo tak smutné, že.

Ta nekonečná mobilizace na Ukrajině, hysterie, domácí problémy, dříve nebo později to vyústí v dohodu. Víte, to asi zní vzhledem k současné situaci divně. Ale vztahy mezi oběma národy se stejně obnoví. Bude to trvat dlouho, ale zacejí se. Uvedu vám velmi neobvyklé příklady. Na bitevním poli dojde k bojovému střetnutí. Zde je konkrétní příklad. Ukrajínští vojáci se dostanou do obklíčení. Toto je příklad ze skutečného života. Naši vojáci na ně křičeli. Nemají žádnou šanci. Vzdejte se. Vyjděte ven a budete živí.

Najednou odtamtud ukrajinští vojáci křičeli rusky. Perfektní ruština. Říkali, že Rusové se nevzdávají. A všichni zahynuli. Stále se identifikují jako Rusové. To, co se děje, je do jisté míry prvek občanské války. Všichni na Západě si myslí, že ruský národ byl navždy rozdělen nepřátelstvím a teď se znovu spojí. Ta jednota tam stále je. Proč ukrajinské úřady likvidují ukrajinskou pravoslavnou církev? Protože spojuje nejen území. Spojuje naše duše. Nikdo nebude schopen oddělit duši. Skončíme tady, nebo je tu ještě něco dalšího?

Tucker: Děkuji, pane prezidente.

Zvažte prosím finanční podporu dle vašich možností na překlady článků a provoz tadesca. Bez vaší pomoci se neobejdeme. Přispět můžete na účet 2202651812 / 2010 (IBAN: CZ5020100000002202651812) nebo na IBAN: ES2315830001119090130742. Platbu prosím označte jako „dar“. Předem děkujeme.

sponzorováno